

Naročnina
za Avstroogrsko: 1/4 leta K 2-50, 1/2 leta K 5-—, celo leto K 10-—
za Nemčijo: " K 3-50, " K 7-—, " K 14-—
za ost. inozemstvo: " fe. 4-20, " fr. 8-20, " fr. 16-80
za Ameriko celo leto 3-25 dolarjev.

V Ljubljani, v četrtek, dne 1. januarja 1914.

Uredništvo in upravništvo: Frančiškanska ulica *
št. 10, I. nadstropje.

Oglašnina
za 6 krat deljeno mm vrsto enkrat 7 vin. — Pri
večkratnih objavah primeren popust.

Štev. 1.

Posamezna številka 22 vinarjev.

Na naročila brez denarja se ne ozira.

Naročnina za dijake in vojske 8 kron.

Leto IV.

Vabilo na naročbo.

Z novim letom stopimo v IV. leto. Pesimistična bojazen, ki je navdajala naše prijatelje, in škodoželjnost, ki je polnila naše souvražnike, se ni izpolnila: **Slovenski Ilustrovani Tednik**, edini časopis te vrste med Slovenci, se ni le vzdržal, nego je tudi vztrajno napredoval, se dvigal in lepo rasel ter se popolnjeval od številke do številke. Lahko se ponašamo s **Slovenskim Ilustrovanim Tednikom**, saj imamo v njem novega čilega boritelja za razširjenje in poglobljenje kulture, umstvenega napredka in moderne izobrazbe. Po številu življenja sposobnih časopisov merijo dandanes višino narodove prosvete, in gotovo je, da govori število časopisov v prilog Slovencev. Naraščanje naročnikov pa je merilo priljubljenosti in potrebe dotičnega časopisa. **Slovenski Ilustrovani Tednik** stremi od svojega početka za tem, da podaja Slovincem zdravo, pošteno, vseskozi dostojno berilo, ki more biti narodu le v korist. Naš list naj bi bil predvsem nekaka kronika najvažnejših, najzanimivejših dogodkov, ki jih mora znati in vedeti vsak izobraženec, v drugi vrsti naj bi podajal dobro leposlovje, zasledoval vse pomembnejše politične svetovne čine ter opozarjal na vse večje pridobitve na polju umetnosti, znanstva, tehnike, naravoslovja i. dr. panog človeškega umstvenega delovanja. Skratka, naš list naj bi vsestransko bogatil narodovo znanje o vsemiru in slovenski domovini. Vzvišen nad dnevno strankarsko politiko, bo služil Slovenski Ilustrovani Tednik le splošnemu napredku in splošni kulturi. S tem programom hočemo dvigniti naš list po svoji moči do resnično moderne, času odgovarjajoče višine.

Možno pa nam bo to seveda le, če se število naših naročnikov pomnoži, ker jasno je, da brez trdne gmočne podlage ne zmoremo večjih troškov za tisk, ilustracije in nagrade sotrudnikom najboljše vrste. Da odpomoremo pomanjkanju prostora za gradivo in slike, hočemo po Novem letu izdajati **Slovenski Ilustrovani Tednik** stalno vsaj na 16 straneh ter prinašati še več, večjih in še boljših slik ko doslej. S tem hočemo izriniti iz slovenske hiše židovske, Slovanom dosledno souvražne časopise ter podajati rojakom lep, izborni založen domač tednik, ki bo smel ležati v vsaki slovenski hiši brez pohujšanja.

Apeliramo pa na naše prijatelje, da nas podpirajo z dopisi in fotografijami o vseh splošno zanimivih dogodkih ter da širijo naš list v vseh narodovih slojih in krogih. Naj bi ne bilo slovenskega doma, slovenskega društva, slovenske kavarne in gostilne brez našega Slovenskega Ilustrovanega Tednika! V izobraževalnem-kulturnem delu je moč, napredek in zmaga!

Slovenski Ilustrovani Tednik je edini vseslovenski list te vrste! Naročite se nanj in razširjajte ga!

Slovenski Ilustrovani Tednik stane

za Avstro-Ogrsko	za Nemčijo	za Ameriko	za ostalo inozemstvo
celoletno 10— K	12— M = 14— K	3.25 dol. = 16— K	16.80 fr. = 16— K
polletno 5— K	6— M = 7— K	1.63 dol. = 8— K	8.40 fr. = 8— K
četrtno 2.50 K	3— M = 3.50 K	0.82 dol. = 4— K	4.20 fr. = 4— K
mesečno 0.90 K	1— M = 1.17 K	0.28 dol. = 1.34 K	1.30 fr. = 1.34 K

Za dijake in vojake v Avstro-Ogrskem za celo leto 8 K, pol leta 4 K, četrtno leta 2 K, mesečno pa 70 vinarjev.

Kdor plača celoletno naročnino za leto 1914 naprej dobi kot posebno nagrado knjigo: Milan Plut „Po macedonskem bojišču“ zastonj in poštnine prosto.

Pridobite nam še mnogo novih! Potrudili se bomo, da podamo našim čitateljem kolikor možno največ in najboljšega gradiva; vsak prijatelj „Slovenskega Ilustrovanega Tednika“ pa se naj potruži, da mu pridobi kolikor mogoče največ novih naročnikov in čitateljev.

„Slovenski Ilustrovani Tednik“ izhaja letos v dveh izdajah, in sicer

1. na navadnem papirju kakor doslej (naročnina za to izdajo je navedena zgoraj) in

2. na finem krednem papirju za umetni tisk. Ta fina izdaja „Tednika“ stane za Avstro-Ogrsko celoletno 18— K, za Nemčijo 20— K, za Ameriko in ostalo inozemstvo 24— K; za pol in četrtno leta sorazmerno. Kdor želi naročiti to fino izdajo „Tednika“, naj pošlje takoj naročnino, da vemo določiti, koliko izvodov naj tiskamo na tak papir! Naročnikom fine izdaje bomo pošiljali list nezganjen.

Inteligenti, čitalnice, društva, kavarne, gostilne in dr., naročite fino izdajo „Slov. Ilustrovanega Tednika“!

Romana „Za svobodo in ljubezen“ je še za dve številki „Tednika“ in potem začne izhajati v „Slov. Ilustrovanem Tedniku“

nov, velezanimiv roman.

Priobčevali pa bomo tudi črtice, povesti, novele itd. naših najboljših slovenskih pisateljev.

VLADIMIR LEVSTIK:

Mož.

Bil je prav za prav še majhen deček: svojih osem let. Toda vsa hiša ga je klicala tako, izza dni njegovega prvega otroškega besedovanja, ko je odgovarjal na vprašanje: Kdo si, mali? — s čudnim zadovoljstvom redno: Mali — mož!...

Ime Mož se je prijelo slokega, resnega, nekam previsokega fantička; očetu je ugajalo, mati se ga je navadila, naučili so se ga vsi znanci in prijatelji rodbine, in Mož sam je bil sila ponosen nanj.

Oče, kadar ga je posadil zvečer na svoje koleno in pričel z njim tiste naivno-resne pomenke, ki so naslada roditeljev in otrok v enaki meri, mu je zabičil tu in tam:

„Praviš, mali, da si Mož! Ali veš, kaj pomeni to? ... Mož dela vedno le to, kar je častno in pravično, mož je vselej pošten in ponosen — mož se ravna po zapovedi, ki je pisana v njegovem srcu, vse drugo pa ga nič ne briga — še smrti se ne boji! ... Ali veš, ali razumeš sedaj to, Mož? ...“

In Mož je zrl temno s svojimi velikimi očmi, kimal resno z dolgolaso glavo in ohranil očetove nauke v svojem malem srcu.

Izbruhnila je vojna.

Možev oče, višji oficir, je bil eden prvih, ki so morali s svojimi četami na mejo.

Dvignil je sinka v naročje, poljubil ga na čelo, dvignil mu podbradek, da so se ujele oči z očmi, in dejal:

„Spominjaj se očeta, Mož, in ljubi svojo mater! Pa mož ostani, kakor si — ali mi obljubiš? ...“

Spustil ga je na tla; Mož mu je segel trdo v drhtečo desnico in mokro se mu je zableščalo v očeh. A že so se zaprla vrata; rožljanje ostrog na hodniku — Mož je videl očeta zadnjikrat.

Plakal ni; majhen je bil, a vedel je že dobro, za kaj so možje na svetu, in pomnil besede očetove, častnejšega, kakor slediti praporom v krvavi ples.

Mati, krasna in elegantna mlada žena, je jokala kakor blazna ter se metala iz naslanjača v naslanjač. Toda pomirila se je do drugega dne; zaplakala je le še tu in tam, kadar je ostal po uri plavalasi študent, Možev domači učitelj: znal jo je tolažiti tako prijetno s svojim gorkim in mehkim glasom...

In življenje je teklo v koketni vili, kakor da ni vojne tam nekje v daljavi; da se ni zanimal Mož za vse novice kakor pravcat majhen general — kdo ve, če bi bili sploh govorili o njej.

Včasih je sedel pri materi ter jo gledal zamaknjeno in vprašujoče, kakor bi čakal, kdaj mu izpregovori o očetu, kako se bori junaško z neprijateljem: odločil je usodo velike bitke, kralj ga je zahvalil in objel pred zbranimi četami — ali kaj podobnega: Mož je poznal svojega očeta.

Ali tudi mati je sanjarila ves dan in govorila malo; lepa temnolasa glava ji je slonela vedno pogosteje med belimi dlanmi, črne oči so blodile zamišljene po kotih, na ustnicah je igral mehak smehljaj kakor misel o skriti, tajni sreči — za Moža ji je ostajalo malo časa. Nervozna veselost se je lotevala matere, kadar je čakala domačega učitelja k intimnemu čaju, in ti čaji so prihajali čim dalje pogostejši. Mamá in učitelj sta govorila vzhičeno o pesnikih in glasbi, učitelj si je vezal kravato skrbneje in se vedel vsak dan bolj domače; ko je sedel nekega večera s prekrižanimi nogami v velikem usnjatem naslanjaču, kjer je pušil drugače samo oče svojo popoldansko

cigaro, je stopil Mož preden in se izjavil strogo:

„To je papanov naslanjač . . . Nihče razen papana ne sme sedeti tukaj — ali ne, mamá?“

Toda mama se je razjezila, spodila malega in ga udarila v lice, kar sicer ni bilo njena navada. V kazni za svojo predrznost ni smel biti Mož posihdob nič več v sobi, kadar je mati povabila študenta.

V svoji osamljenosti se je zatekel k stari pestunji, ki je zibala nekdanjega njega in davno prej že njegovo mater; z njo se je razgovarjal o vojski, ona mu je čitala časopis, ko je stalo tiskano, da je bil oče na bojišču povišan v generala — tej zgrbančeni starki je razlagal Mož svojo radost, kadar bo vojna končana in se vrne junaški oče z visokimi odlikovanji na prsih.

Prilastil si je očetovo fotografijo, ki je ležala v salonu, postavil jo na komodo v svoji spalnici in pokraj nje dve veliki vazi, ki ju je napolnil vsako jutro s svežimi cvetlicami. Pristavljaj stol, naslanjal se na komolce z očmi uprtimi nepremično v sliko in ji šepetal svoje besede — nihče ni vedel, kaj.

Nekoč pa ga je popadla huda otožnost. Nič več mu ni bilo ostati v sobici; zdelo se mu je, da gleda oče namah tako mrklo in strogo. Splazil se je dol, mimo salona, kjer se je razgovarjala mati z domačim učiteljem. Smeh in polglasno govorjenje sta naraščala in padala tam znotraj in luč je risala svetlo črto ob spodnjem robu vrat.

V veži je srečal Mož pestunjo. Stala je s sklenjenimi rokami, zrla v večerni mrak in šepetala tiho.

„Liza! . . .“

Starka se je zdrznila in razklenila roke. Mož se je storilo, kakor da je padlo iz njih nekaj nevidnega in se razbilo na trdih tleh.

„Liza, meni je tako težko . . .“

„Pojdi, Mož, pojdi in pomoli,“ je zamrmrala pestunja v grozi nerazločne slutnje. „Prosi Boga, da bi bilo kmalu konec vojne; ko se vrne papa, ti ne bo nič več hudo . . .“

Mož je vzdihnil in krenil na vrt; videl ni, kako je hitela Liza po stopnicah, vsa sključena, z drobnimi, spešnimi koraki, obličje vse v gostih solzah.

Drevje se je zgibalo in šepetalo, bahaje se z vonjem svojega pomladnega cvetja. Največ je vedel povedati divji kostanj pod oknom materinega salona.

Mož se je ustavil in pogledal gor; mahoma ga je popadla strastna želja, pogledati skozi visoko okno v ta razsvetljeni, veseli prostor.

Moral bi plezati . . . Ali bilo mu je, kakor da ga ogreje in potolaži pogled v paradiž, ki si ga je zaprl s tistimi svojimi

nepremišljenimi besedami. Bil pa je res preneumen: zakaj ne bi smel učitelj sedeti v očetovem naslanjaču? . . .

Mož se je oprijel debla s svojimi ozkimi nenaravno nežnimi ročicami. Nato ga je izpuštil in sezul šoljčike. Splezal je gor, od veje do veje, pomaknil se bliže, iztegnil vrat . . .

„Kdo ječi?“ je viknila generalka. „Tako čudno . . . tako strašno je zastokalo! . . .“

„Ne plaši se, duša! Veter pripogiblje veje . . . ne plaši se . . .“

Mož je plezal dol, šklepetaje z zobmi, spuščaje se naglo, brez misli, avtomatično, kakor da beži v velikem strahu. Nato se

Generalka ga je pustila in odšla; mehke misli v njenem srcu so prosile samote.

Mož je ostal sam; da je bolan je, rekel pestunji. Napravila mu je posteljo, položila ga in prekrižala; nato je zdrsula težko in stokaje proti čumnati.

Zaspal je še le pozno proti jutru; ko je prišel poljubiti mater, je bil bled, a miren. Samo ustnice so mu vzdrgetale zdaj pa zdaj . . .

Zvečer je bilo kakor prejšnji dan; mati in učitelj v salonu, Mož sam. Naslanja se na hišnem pragu, je prestregel časopis; vedel je že, kje iskati brzojavke. Tekel je v svojo sobico, zaklenil se in

začel slovkovati, sledeč s prstkom vrstici za vrstico.

Bila so prva poročila o zadnji, odločilni bitki . . . Neprijatelj potepan in uničen . . . lastne izgube strašne . . . trije generali padli . . . med njimi — o Bog! . . .

Mož je kriknil kakor zadet na smrt, planil kvišku in obstal pred očetovo sliko; neme solze so mu udrle potokoma po drobnem obrazu. Zgrabil je fotografijo in jo začel poljubljati blazno, z vso žalostno ljubeznijo osirotelega otroka . . . Zdajci pa se je spomnil:

„ . . . še smrti se ne boji . . .“

Mož je mož! Postavil je sliko nazaj, vzravnil se pred njo in salutiral prav po vojaško . . .

Bodi brez skrbi, oče! Padel si kakor junak; tvoj mali Mož te hoče posnemati: storiti vedno, kar je pravo . . . ne bati se ničesar! . . .

Ali — tu je še ono drugo! Deček je zastokal, obrnil se, korakal mehanično na vrt, kakor da ga vleče nepremagljiva sila.

Ta cvetoči kostanj! . . . Ta svetla soba in nje uganka za prozornimi zavesami! O Bog, o Bog! Mož je naslonil glavicco na hrapavo skorjo drevesa in stal nekaj minut brez misli,

majaje se na valovju svoje brezoblične žalosti, kakor da mu je zbežal svet izpod nog.

Nato je splezal zopet, kakor sinoči. Ko pa je doplezal do okna, je zastokal kratko in bridko; roke so mu izpuštile oporo, razmahnil v nenadnem padcu in se ujele — kakor čudežno, za najspodnjo vejo; brez nezgode je padel v gredo — samo dlani so bile odrte do krvi . . .

Pestunja ga je našla v veži, sedečega na stopnicah. Gledal jo je s široko odprtimi očmi, rekel ni besedice.

„Mož! Kaj ti je, mali? . . . Za Boga svetega? Pojdiva, Mož, pojdiva v tvojo sobico . . . tako, da . . . v sobico! . . .“

„Ne tja! Pusti me, Liza!“ Skoraj srdito se je iztrgal starki in odprl vrata v očetov kabinet; Liza pa je tarnaje sklenila roke in hitela klicat gospo generalko.

Čez nekaj minut so se odprla vrata kabineta; domači učitelj je stopil v polmračni prostor in zaklical kakor v zadregi:

V hudi sili.

je skril v najgloblji konec obzidanega vrta in ihtel tiho in turobno, s strastnimi, besnimi stresljaji šibkih mladih prsi . . .

Ko ga ni bilo k večerji, so ga našli v njegovi sobici pred očetovo sliko. Zrl je vanjo kakor okamenel, roke sklenjene med vazama s cvetjem. Ustnice so se mu premikale brez šepeta, njegov obraz je bil bel kakor porcelan.

„Mož,“ je dejala mati in se sklonila k njemu. „Kaj ti je, Mož? . . .“

Pogledal jo je, zaprl oči, poškratel in prebledel zaporedoma.

„Mož, ti imaš težko vest! Storil si nekaj, kar ni bilo prav . . .“

„Sem, mama . . .“

„Kaj si storil, Mož?“

Povesil je glavo nizko . . . niže . . . in šepnil:

„Pozneje . . . pozneje ti povem vse, mama . . .“

„Kje si, Mož! Pojdi z mano, mama te kliče...“

Naposled res ni bilo prav, puščati Moža samega vse te večere.

„Ali pojdeš? Daj mi roko, da pojdeva k mami...“

„Ti!...“

Brezmejnost gneva je bruhnila v tem otroškem kriku.

Nato je videl učitelj Moža, kako je dvignil nekaj z obeh rokama. Blisk je šinil proti njemu... omahnil je in udaril s čelom ob tla...

Generalka je planila v sobo in obrnila električni gumb: učitelj je ležal na tleh s prestreljeno glavo... Mož se je naslanjal k zidu kakor mrlič... in pred njegovimi nogami je ležala očetova pištola...

Mati je planila s poslednjo iskrico razsodnosti in zapahnila vrata. Opohtela se je naprej... proti Možu... grabeč z rokama... Toda spoteknila se je ob učiteljevo truplo in padla onesveščena nanj.

Zunaj je vstalo kričanje; vrata so se razletela... služinčad je planila v sobo. Porinili so malega ven; stara Liza ga je vlekla v njegovo spalnico, plakaje s čudnim, zateglim glasom:

„Kaj se je zgodilo, Mož? ... Ah, kaj, ti si še majhen, ti ne razumeš ničesar... Kaj te poprašujem, Jezus, Jezus! Ostani tukaj, Mož, ne boj se... takoj se vrnem k tebi... in mamica... o, moj Bog!...“

Toda pozabila ga je v zmešnjavi, ki je napolnila hišo. Ko se je polegel hrup in so odpeljali učitelja ter spravili nezvestno generalko v posteljo, so našli Moževo sobo prazno, na mizi pa list z otroško pisavo, ves moker od solz:

„Ti, mama, gotovo še ne veš, da je padel oče v vojni. Jaz pojdem za njim; odpusti mi! Povej vsem, da sem storil tisto zato, ker je bil učitelj preveč hud pri pouku. Odpusti Možu in moli zanj, da ga Bog ne zavrže...“

Mož je bil izginil: nihče ni več slišal o njem, zaman je bilo vse iskanje...

V blaznici mesta K. pa vidiš lahko vsak dan damo kakih tridesetih let. Njeni lasje so beli kakor srebro; ko se izprehaja po parku, drži roko iztegnjeno, kakor da bi vodila otroka. In zdaj pa zdaj se ustavi, poklekne pred nevidnega in prosi s sklenjenimi rokami:

„Odpusti, dete moje... odpusti, Mož! S krvavimi solzami izmijem svoj greh...“

Naše slike.

Boji v Mehiki. Boji v Juarezu in Mehiki. Odkar je moral v maju l. 1911. predsednik Porfirij Diaz zapustiti Mehiko, se ondoli revolucije ponavljajo vedno iznova. Ustaši se klatijo po državi, plenijo, rušijo, napadajo celo vlake in ropajo po mestih in vaseh. Žrtev je padlo že velikansko. Vladne čete, zanikarna, od vseh strani kupljena soldateska, pa ni nič boljša. Danes imajo ustaši zaslonbo v Združenih državah, kjer je predsednik Wilson diktatorju Mehike, predsedniku Huertu odrekel

priznanje. Vendar je brezobzirni Huerta danes baje edini mož, ki bi znal napraviti red. Razmere so sedaj v Mehiki obupne. Enkrat zmagujejo ustaši, drugič vladna vojska, trpi pa ljudstvo zaradi neukrotljive

Štirje rodovi: Praded, ded, oče in sin. Ivan Vlah v selu Trinajstiči občina Kastov pri Volovski.

častihlepnosti raznih generalov in sebičnih politikov. Ustaši so že pred glavnim mestom Mehiko, njihov general Villa zmaguje. Mehika je večja ko Avstro-Ogrska, Nemčija in Francija skupaj. Prebivalcev pa ima le 15 milijonov. Dasi ima Mehika splošno vojaško dolžnost za vse moške, je vendar večina vojske sestavljena iz prostovoljcev in prisiljencev, zlasti Indijancev in brezposelnih postopačev. V miru ima le samo 28.000 mož pod orožjem, v vojnem času pa do 190.000.

Tango v pariškem zabavišču. O naj-novejšem, argentinskem plesu smo že poročali. Postal je mahoma modern po vsem svetu, in celo v Ljubljani se ga že uče. Pravijo, da je prav eleganten in za zaljubljenca celo izredno zanimiv. V Parizu pa sodijo o tangu takole: „Tango je zelo dolgočasen, če se ga pleše dostojno, a jako kratkočasen, če se ga pleše nedostojno.“ Na nemškem in angleškem dvoru je tango prepovedan. Za debele ljudi je ta divji ples prav koristen, ker hitro shujšajo, za vitke

plesalce ni primeren. Dunajčanje pa trdijo, da je kralj vseh plesov še vedno le — valček. Več smo poročali o tangu v Ženskem vestniku števil 47.

Francozi v Mali Aziji. Dasi je na Francoskem izvedena ločitev države od cerkve, je vendar Francija v Mali Aziji še vedno zaščitnica katoličanov. Poveljnik francoskega brodovja, ki je posetilo vztočne vode Sredozemskega morja, je imel zato-rej nalogo, izkazati v teh krajih katoliški cerkvi vso mogočo pozornost; slovesno je pozdravil maronitskega patrijarha in posetil med drugimi tudi samostansko šolo v Adani.

Ali je evropska vojna onemogočena? Nevarnosti, da izbruhne splošna evropska vojna, smo začasno rešeni. Toda na Balkanu ni nikakor še vse v redu: Bolgarska, dasi se širi v njej republikansko mišljenje, misli na osveto. Grki so zaradi Albanije nezadovoljni in Turčija se je iznova približala spletkarski Nemčiji ter je poverila nemškemu častništvu nalogo, da turško vojsko reorganizira in modernizira. Proti komu? Govori avstrijskega zunanjega ministra grofa Berchtholda v Srbiji so bili polni prikrite nezaupnosti. Med Dunajem in Peterburgom vlada napetost zaradi balkanskih slovanskih držav, a tudi med Rumunijo, Rusijo in Avstro-Ogrsko je docela skaljeno nekdanje prijateljstvo. Država ne zaupa državi, čeprav se laska druga drugi. Ruski ministrski predsednik Kokovcev je bil na posetu in pozvedbah v Berlinu, Anglija pa je poslala na Dunaj novega energičnega veleposlanika Bursena. Rusija, Anglija in Francija imajo baje trdno zvezo proti politiki Avstro-Ogrske, Italije in Nemčije. Vse govori o miru. Govori se pa obenem povsod, da bo bodoča vojna le zaradi avstrijske Galicije ter da se ruski veleposlanik na Dunaju, princ Kudašev, kmalu umakne novemu veleposlaniku Šebeku, ki ima baje nalogo zahtevati, da se ruščina prizna v Galiciji kot tretji deželni jezik. V Petrogradu so bili nedavno maloruski poslanci in kmetje iz Galicije, ki so slikali ogorčenim ruskim krogom, kolike strašne krivice trpe ravno Malorusi v naši državi. Rusi in Malorusi so govorili pri tej priliki jako bojovito proti avstrijskemu nemštvu. Da se Malorusi res ne dajo več teptati od večnih vladnih slug Poljakov, ki dobivajo od vsake vlade milijone, da z njimi bogate sebe in zatirajo

Nesreča v premogokopu v Vremenskem britofu: + Martin Visočnik vodja premogokopa »Adria«.

Maloruse, da je končno Malorusom dovolj sramotnega suženjstva, to so pokazali te dni dogodki v avstrijskem državnem zboru. Vsi ti čudni dogodki kažejo, da se države ne oborožujejo brez vzroka vedno nanovo in vedno huje. Armade silno naraščajo, novi topovi, nove bojne ladje, nove puške bojno zračno ladje, vse to požira v Evropi milijarde, ker vse se boji — svetovne vojne.

Nesreča v premogokopu v Vremenskem britofu: Franc Cerkvenik, ponesrečen delavec.

Windsor. Naš prestolonaslednik je bil nedavno gost angleških najvišjih aristokratov in tudi kraljev. Seveda se je udeležil tudi lovov, saj je naš prestolonaslednik v prvi vrsti vojak, v drugi pa navdušen lovec. V obeh strokah je vzoren, nedosežen. Tako je torej v teh svojih vrlinah popolnoma podoben našemu sivolasemu cesarju. Stanoval je v Windsorju, kraljevem letovišču, ki ima slavno, a tudi tragično zgodovino. Ker je naš prestolonaslednik zelo veren mož, ki hodi vsako jutro k maši, je zahajal tudi v prekrasno starinsko cerkev sv. Jurja, kjer vise neštivilni prapori velikih angleških kraljev in vojevod ter je polna najdragocenejših umetnin. Nadvojvoda prestolonaslednik je bil na Angleškem sijajno sprejet, kar je našega cesarja zelo veselilo.

Napoleon na sv. Heleni. Zadnjič smo objavili sliko skromnega groba, ki je kril ostanke velikega cesarja na otoku sv. Heleni, kjer je umrl v prognanstvu. Gotovo bo zanimala čitatelje tudi slika hiše, s katero je moral v tej poslednji, mukepolni dobi svojega življenja zameniti sijaj svojih cesarskih gradov in palač. Zob časa gloje to ponižno poslopje, ležalo bo že davno v razvalinah, ko bo še trajala nemrljiva slava Napoleonovih del in junaštva njegovih bojevnikov.

Nesreča v britofskem rudniku. O nesreči v rudniku Britofu blizu Vrema se nam poroča: Premogovni rudnik pohaja od napoleonskih časov. Imenuje se „Adria“ in ima precej premoga. Rudarjev je okoli 60. Dela se noč in dan. V ponedeljek ob dveh popoldne je šel oddelek rudarjev pod vodstvom Visočnika v edini rov, ki se sedaj uporablja in ki je 80 metrov globok. Iz rova gredo galerije v različne smeri pod zemljo. Delavci so bili sledeči: Andrej Cevna, Fr. Cerkvenik, Jožef Zwayner, Nikolaj Barzak, Nikolaj Diku, Iv. Grbec, Jožef Turk, Franc Šemrov,

Matej Kosmač, Andrej Vatovec in Ivan Sušnik. Na dnu rova funkcionirata dve sesalki. Okoli 5. ure je delavec, ki je nadziral sesalki, prihitel po stopnicah navzgor in naznanil, da je udrla voda v rov. Čulo se je šumenje in bobnenje. Sesalki sta se ustavili. Vse je seveda mislilo najprej na delavce, ki so se nahajali pod zemljo. O treh ali štirih se ve, da so delali v neki galeriji, ki leži 30 metrov nad dnom rova in ti bi se dali najlažje rešiti, ostali pa so bili v koridorju, ki leži 100 metrov pod zemsko površino, dočim stoji voda v rovu 7 metrov visoko. Spravili so v rov kovinasto sesalno cev. Več dni so bili vsi rešilni poskusi brezuspešni. Dne 16. p. m. pa se je pogumnemu strojničarju Seršenu posrečilo, da je prodril 70 m globoko v rov ter gazil potem še 14 m vodo in blato, loveč se ob ceveh sesalke, po vodoravnem rovu. Spravil je več dni vodo le slabo črpajočo sesalko v red, in voda je padla. Delal je od 11. ponoči do 2. zjutraj v vodi in blatu. Obenem so vdrl v rov še drugi delavci in člani rešilne komisije in iskali nesrečne žrtve podjetniške zanikarnosti. Malo pred 5. uro zjutraj se dvigne dvigalo in pripelje dva človeka: enega živega in enega mrtvega. Devet minut pozneje so dvignili še enega živega. Oba rešena delavca sta Rumuna. Vsi ostali delavci so potonili, od lakote pomrli ali pa so bili ubiti od padajočega materiala: 11 mrtvih in le 2 živa! Med ponesrečenci so večinoma vsi domačini, nekateri oženjeni in očetje. Nesrečne žene in njih otroci so ostali brez kruha v največji bedi. Kako obupne božične praznike so imeli očetje in matere, zlasti pa žene in otroci ubogih žrtev nečuvne lahkomišelnosti podjetnikov! Danes prinašamo zopet tri slike o tej nesreči, namreč sliko ponesrečenega Martina Visočnika, vodje premogokopa „Adria“ v Vrem. Britofu, Franca Cerkvenika in Andreja Vatovca. Vsi trije mladeniči so bili vojaki.

Stanislav Jastrzebski, prvi junaški operni tenor kraljev. dežel. gledališča v Zagrebu, je bil nekaj časa uradnik. Potem pa je opozoril s svojim velikim, silnim in krasnim glasom nase glasbene kroge v Lvovu. Učil se je operne pevske umetnosti in igranja pod ravnateljstvom pokojnega Myszkowskega in bil angaževan na odrih v ruskem Poljskem, v Poznanju pod ravnateljstvom Riegerja, pel je v gubernijskem mestu Kališu (pod Myszkowskim), nato je

bil pol sezone v Ljubljani in končno poje zdaj že šesto leto vse junaške in dramatične tenorske operne partije v Zagrebu. Njegova pevska umetnost je danes na svojem višku in v Ljubljani je prav tako priljubljen kot v Zagrebu. Njegov repertoar je silno velik. Gostoval je z največjim uspehom v Belemgradu, Sofiji, Sarajevu, Spljetu, Dubrovniku in drugod. Povsod je imponiral z razkošnim obsegom svojega zares junaškega tenorja. Minoli teden je pel v Ljubljani s sijajnim uspehom žonglerja v Massenetovi operi „Madonin žongler“.

Nesreča v premogokopu v Vremenskem britofu: Andrej Vatovec, ponesrečen delavec.

Raznoterosti.

Vitez častne legije — hotelski tat. V Parizu je vzbudila veliko zanimanja aretacija hotelskega tatu, ki ga je policija zaman zasledovala celih 25 let. Aretiranec je neki Mariot Thaut, ki je povzročil najdržnejše vlome v najuglednejših hotelih sveta, pri čemur si je pridobil velike svote denarja in dragocenosti. Thaut je bil od leta 1895 oženjen ter je imel v nekem pariškem predmestju zelo elegantno vilo. Bil je vitez častne legije, član več uglednih klubov ter je sploh osebno užival velik ugled. Cenijo, da je za svoje življenje porabil mesečno 3000 do 4000 frankov. Njegova družina, žena in pet otrok v starosti 7 do 17 let, ni imela o njegovem

Boji v Mehiki: Prizor z ulice v Juarezu, kjer je bila bitka med revolucionarji in vladnimi vojaki.

podjetju nobenega pojma. Svojo pogosto odsotnost je opravičeval s trgovskimi potovanji. Zadnje čase pa je prišel pri policiji na sum kot hotelski tat in te dni so ga aretirali v nekem velikem hotelu v bližini pariškega severnega kolodvora. Thaut se je v kolodvoru nastanil pod imenom Ralle iz Lucana. Kriminalni uradniki so ga namreč presenetili v trenutku, ko se je v črni trikoobleki in z gumičevlji plazil po hodniku hotela. V njegovi posesti so našli vlomilsko orodje izborne kakovosti. Ko je videl, da je zasačen, je hotel izvršiti samomor, kar pa so pravočasno preprečili.

Skrajna točka zemlje. Po sporočilih profesorja Ludvika Henkla se je dognalo, da ni vrh najvišje gore na zemlji Gavrizankarja (8840 m), marveč vrh Chimborasa (6310 m) skrajna točka zemlje, tedaj ona točka, ki je od sredine zemlje najbolj oddaljena. Vendar je treba dostaviti, da izračunana diferenca 12 km ne odgovarja popolnoma resnici. Na podlagi Besselovih elementov zemeljskega sferoida namreč se dobi globocentrična oddaljenost teh vrhov za Chimboraso 638369 km, za Gavrizankar pa 638157 km, tako da znaša razlika 212 km.

Molk kot vzgojevalno sredstvo. Commiues je nekdanj izrekel sledeče načelo o otroški vzgoji: Pri vzgoji mora biti kakor v naravi: Vedno luč in gorkota, dostikrat dež in veter, redko strela in grom! Kako pa je žal, prepogosto v resnici! Strela in grom svaril, očitaj in kazni prevladujeta, tudi veter in dež sta pogosta, gorkota in luč pa sta v otroškem življenju kaj redki prikazni. Ali se moremo potem čuditi, če vidimo tako pogosto omračene, brezsvitne otroške oči, oči, ki razodevajo, da je neskaljeno otroško veselje redek gost v srcu dotičnega otroka. Ko bi pustili starši vedno nerganje, grajanje, karanje, opominjevanje in bi z molkom opozarjali otroke na to, kar jim ni všeč, bi ta molk gotovo nadomestil vse besede in celo mnogo kazni.

Telefon preko oceana. William Marconi se je zopet zavzel za problem, kako bi se dalo preko oceana brezžičnim putem telefonirati. Prejšnji teden nista smeli nekega dne trideset minut poslovati brezžični postojanki Glace Bay in Clifden, ko je poskušal Marconi govoriti z Irskega na Cap Breton; od-

daljenost med tema dvema krajema znaša 2100 milj. Uradniki sicer strogo molče o vsej zadevi, toda po njihovem obnašanju se lahko sodi, da se je poizkus deloma posrečil. William Marconi se je izrazil, da so se pri telefonskih poskusih preko oceana slišali sicer glasovi, toda posamezne besede se niso mogle razumeti. Glas trobente se je baje prav dobro čul.

Orglje od papirja. Papir porabljajo dan-

Marija Schnürerjeva, prva pekovska pomočnica na Dunaju.

današnji za vse mogoče izdelke, a najnena- vadnejša poraba te koristne tvarine se je pripetila gotovo pravkar v Belgiji: tam so postavili cerkvene orglje, ki so zgrajene izključno iz papirja. Tudi piščalke so napravljene iz kartonovih svaljkov; in večaki hvalijo njihov glas, da je mil in mogočen obenem.

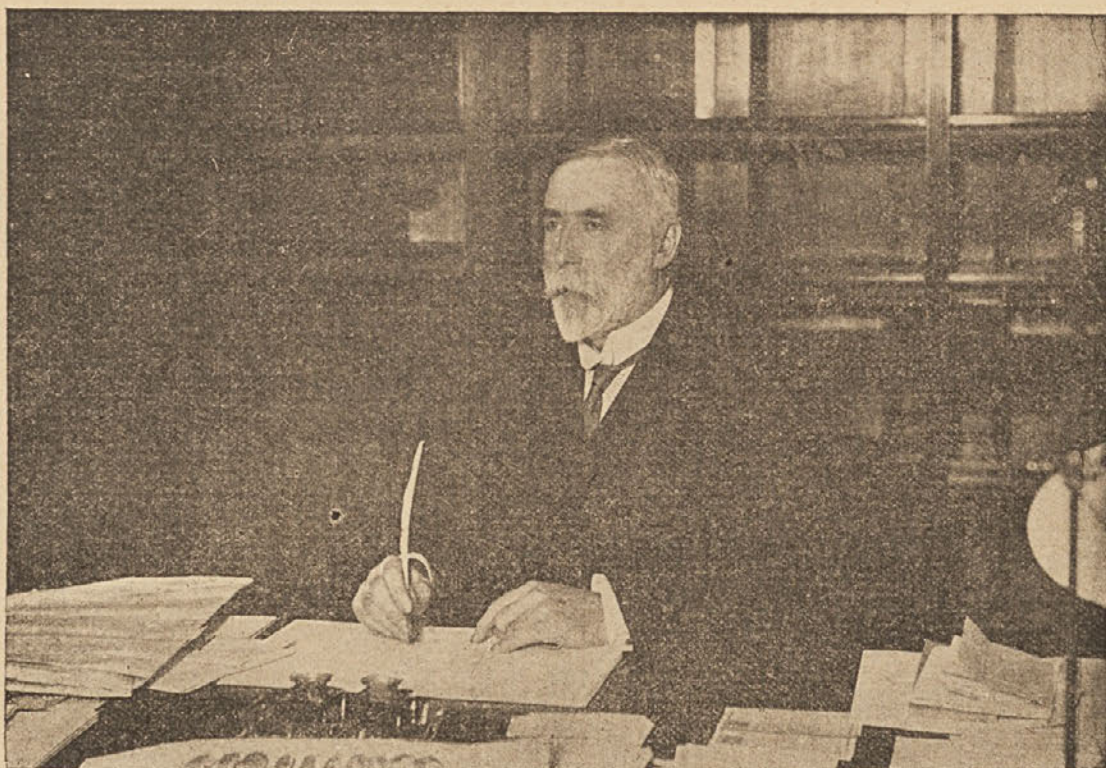
Japonke imajo dostop na vseučilišče. Japonke se je začudila, ko je vlada dovolila trem Japonkam, da smejo študirati na vseučilišču Tohoku v Sendalu. S tem se je največje vseučilišče odprlo tudi ženskam. V resnici nobena japonska postava ne izključuje žensk od višjih nauk, toda javno mnenje je stoletja in stoletja omejevalo to pravico samo za moške. Sedaj je vseučilišče v Sendalu porušilo staro tradicijo in ostale univerze bodo sledile temu zgledu. Največ zaslug v tem oziru ima rektor vseučilišča v Kioto, Savayagam, mož modernih načel.

Kartelni zakon na Ruskem. Rusko trgovinsko ministrstvo je izdelalo zakonski načrt o delovanju trustov in sindikatov. Trgovinsko ministrstvo priznava tvorjenje takih organizacij v deželah, ki niso dovolj denarno silne, za neizogibno. Noče jih preganjati, pač pa onemogočiti vsako zlorabo. Pogodbe trustov in sindikatov se morajo predložiti vladi in njihovo delovanje je podvrženo vladni kontroli.

Konkurent radija Na Ruskem so napravili znanstveno iznajdbo, ki bo imela, kakor je po vseh okoliščinah pričakovati, še večji pomen, nego ga je imelo odkritje radija. — V gorovju pokrajine Ferghaia, ki leži vzhodno od Bohare, so odkrili, kakor poročajo iz Peterburga, tajnostno tvarino, katere lastnosti so tako presenetljive, daleko nadkriljujejo radijeve lastnosti. Človek, ki je v rečenem ozemlju iskal rud, je našel poleg rude na popolnoma neznan testovito kovino umazane sive barve in znatne teže. Vzel jo je v gotovi količini s seboj v Moskvo ter jo poslal kemičnemu laboratoriju v preizkušnjo. Poizkusi, ki so jih napravili z novo odkrito tvarino, so pokazali njene presenetljive lastnosti. Ako so omenjeno tvarino spravili v stik s kislino, pa se je takoj pojavil velik mraz. Steklina posoda, v kateri se je ta kovina nahajala, je namah razpadla v prah. Poizkus so ponovili s kamenito in porcelanasto posodo, pa je bil vselej isti uspeh. Potem so napravili poizkus v železni posodi, in uspeh je bil isti kakor s prejšnjimi posodami. Nato so vzeli kemiki velik graniten kamen, a tudi ta je takoj razpadel v prah — brez poka in brez plinov, zato pa se je temperatura neizmerno znižala. Ako so tajnostno snov spr-

Cesar Franc Jožef I. s fcm. pl. Bolfrassom na cesti iz Schönbrunna.

Novi angleški veleposlanik na Dunaju, W. Ernest de Bursen.

vili v stik z alkaličnimi tvarinami, pa je padla teža za 20 odst. Kemiki so se odpravili v ferghansko gorovje, kjer so po daljšem iskanju dobili večjo množino tajnostne kovine, ki jo bodo zdaj še naprej preizkušali. Z radijem nima zagonetna snov ničesar skupnega. Tudi imajo že dokaze za to, da ima nova kovina zdravilne uspehe. Jasno je, da se mora z zagonetno snovjo kar najprevidneje ravnati pri preizkušnjah, sicer bi se utegnile pripetiti nesreče. Zlasti zagonetna je izguba teže pri vseh predmetih, ki pridejo s to kovino v dotiko. Ruski učeni krogi sodijo, da gre tukaj za novo velikansko presenečenje, nemara še večje kakor je bilo odkritje radija.

Skrb za matere na Francoskem. Na Francoskem je nedavno izšel zakon, ki vsaki Francozinji, ki kot delavka ali služkinja služi za denar pri tujih ljudeh, zagotavlja državno podporo za čas pred in po porodu, vsega skupaj največ osem tednov. Ako bolnica v tem času dobiva kako drugo javno podporo za matere, državna podpora odpade. Državna podpora se lahko daje tudi v naturalijah.

Ženski tren na Francoskem. 900 francoskih mladenk je vojnemu ministrstvu pred-

ložilo prošnjo, da se jim poverijo posli vojaškega trenja in sanitete, vojake pa se prestavi v fronto. Enako misel propagira med Nemci prof. Witzel i. dr.

Usoda slavnega moža. Dne 19. oktobra je umrl v Parizu v 85. letu svojega življenja Charles Tellier, ki mu je človeštvo dolžno hvalo, ker je izumil novo metodo, po kateri se obvaruje živila, zlasti meso, z umetnim hlajenjem. Dasi je s svojim izumom obogatil mnogo ljudi, je sam živel siromašno in umrl v bedi. Ironija usode je hotela, da mu je prišlo po pošti 1000 frankov ravno — na dan pred smrtjo. Teh 1000 frankov je prišlo iz Argentine, ki je najbolj obogatela od njegovega izuma in kjer so tudi vsled tega nabirali prispevke za revnega izumitelja. Nabrali so bili celo 100.000 frankov, ali blagajnik je vso vsoto poneveril, tako da je za rajnega ostalo le še 1000 frankov, a še od tega ni ničesar več imel.

Dobroto, da imamo takoj pri rokah ob bolečinah hladeče zdravilo, bi ne smel nihče pogrešati. To je namreč prav lahko, ker stane cel tucat steklenic priznanega bolečine hladečega Fellerjevega fluida z znamko „Elzafluid“ le 5.— kron franko. Fellerjev fluid

je tudi za nego kože in las dragoceno sredstvo, odstranja madeže v koži, odpravlja luske na glavi in krepi lasišče. Ker vpliva pozitivlajoče, osvežujoče, se rabi s pridom tudi kot idealen dodatek kopelim in umivalni vodi in ga toplo priporoča mnogo žena iz aristokracije ter mnogo zdravnikov. 12 steklenic 5 kron franko pošilja lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elzatr št. 280 (Hrvaško).

Tako je. Mali sinko: „Mama! Kadar se jaz oženim, ne povabim razen neveste nikogar na gostijo.“ — Mati: „Sram te bodi, da hočeš prezreti celo lastne starše.“ — Sin: „Vi me tudi niste povabili na svoje ženitovanje.“

Obisk zamorca: V nekem večjem mestu povabila je gospa dež. predsednica na čajev sestanek med drugimi prijateljicami kot posebno iznenadenje tudi generalovega zamorskega strežaja. Dokaj zadovoljno je sedel že postarani John v veseli družbi med visokimi damami. — Neka gospa pravi, da ima zelo rada otroke in ga vpraša: „Ali imate tudi vi radi otroke?“ — „Sedaj ne več, ali svoječasnó sem jih v Afriki kaj rad jedel...“

Stanislav Jastrežbski, junaški tenor hrvatske opere v Zagrebu.

Kardinal Luigi Oreglia di Santo Stefano je umrl. Bil je zadnji izmed kardinalov, ki ga je imenoval še papež Pij IX. 86 letni pokojnik je bil komornik papeškega dvora in dekan kardinalskega kolegija. Za časa zadnjega medvladja po smrti papeža Leona XIII je on vodil vse posle kurije in je vodil tudi zadnjo papeško volitev, pri kateri je vsled protesta Avstrije propadel kardinal Rampolla kot najsposobnejši kandidat za papeško mesto. Zdaj sta umrla oba, Oreglia in Rampolla!

Ruski ministrski predsednik Kokovcov v Berlinu.

	Št. 698. Ploščnata nikel cil.-rem	
	močno kolesje	K 5 50
	Št. 518. Ploščnata nikel cil.-rem.	
	fino kolesje	K 7 50
	Št. 101. Fina ploščnata anker-rem.	
	do dvo koles na 15 kamnov.	
	lepi srebrni pokrovi	K 11.—
	Št. 519. Fina ploščnata anker-rem.	
	zelo fino kolesje na 15 kamnov.	
	močni zelo lepi dvojnat pokrovi	
	lepo gravirani	K 17 50
	Št. 520. Ista s tremi močnimi srebrnimi pokrovi	
	lepo gravirani	K 19 50

Po povzetju. Nobena izguba, zamena dovoljena ali se denar vrne.

Dobiva se pri

H. Suttner Ljubljana št. 5

Lastna protokollirana tovarna ur v Švici. Glavno zastopstvo tovarne ur „Zenith“. Ceniki zastoj in poštnine prosto.

MARKO STOJAN:

Za svobodo in ljubezen.

Roman z Balkana.

Vse pravice pridržane.

44. nadaljevanje.

„Sem!“ je odgovoril komaj slišno. „Ako moreš, stopi bliže!...“

Ubogala je in se splazila proti grmu, ne vedoč, da ji slede izza vogala jastrebje oči stare Arnavtke, ki se je bila ukradla iz hiše skozi zadnja vrata...

Vrnimo se zdaj k prosjaku — komiti Damjanu — ki smo ga zapustili v trenutku, ko ga je pogodil spremljevalec Alija Kemala s svojo kroglo.

Strelna Damjan niti slišal ni; udarilo ga je po glavi, stemnilo se mu je pred očmi in vse je ugasnilo okrog njega, ne da bi mu bil ostal hipec za molitev, s katero bi bil mogel spodobno izročiti Bogu svojo dušo.

Koliko časa je trajalo to brezčutno ležanje, se ni zavedal. Zdajci pa je odprl oči... trudno in počasi... Nebo nad njegovo glavo se je že rdečilo; na glavi je čutil skelenje.

„Streljali so name...“ se je spomnil v omotenem polsnu. „Ali sem mrtev?... Če sem, potem moram reči, da ima gospod Bog kaj slabo zakurjeno v nebesih...“

Bradat obraz se je sklonil čezenj:

„Kako je, Damjan? Malo kože ti je posnela krogla... a hudega ni... Zavlekel sem te globlje v grapo in malo v stran, da naju ne najdejo takoj, če bi se spomnili in iskali... No, daj, poizkusi, ali moreš vstati; mudi se mi.“

Damjan se je zdramil popolnoma in pogledal človeka, ki mu je govoril nekoliko ostreje.

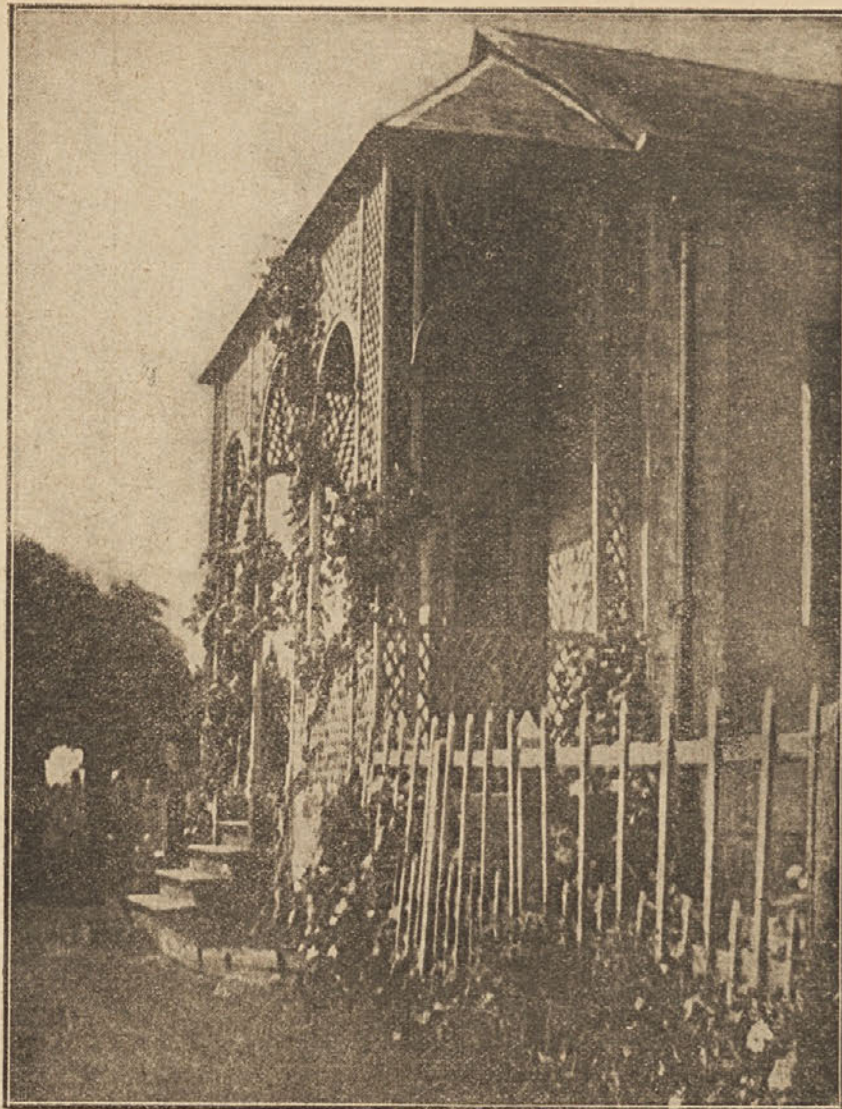
„Ti, Risto?“ Obraz se mu je razjasnil. Obrnil se je, oprl se na vse štiri in pokimal. „Vstanem, brez težave. Glava me skeli... no, da, saj ni prvokrat. A kako prideš semkaj? Moral bi stati pri mostu.“

„Stražil sem tam; a kaj sem hotel še, ko sem videl, da je zavila vsa tolpa tik pred mostom dalje? Bili so tako blizu, da sem jih spoznal do pičice — tako dobro seveda ne, kakor ti... Sledil sem jim

prebredel vodo kmalu za njimi in došel baš še pravočasno, da sem jih videl streljati nate... A zdaj poslušaj, brate: jaz moram dalje, do Skoplja, da obvestim naše; našel sem znamenje, ki priča z gotovostjo, da smo naleteli na prave ljudi. Ti ne moreš z mano, ker si ranjen. Ostani tu, in glej, da ne izgubiš sledu; ako moreš, splazi se do koč in poglej, kaj delajo. Hkrati lahko poprosiš Uroševu staro, da ti obveže glavo... Ostani zdrav in opravi dobro; evo ti puške!“

Komita Damjan je segel radostno po svoji karabinki, na katero je pazil Risto, naš solunski znanec, prav tako kakor na tovariša samega. Ko se je prepričal, da je ostala nepoškodovana, se je ozrl, hoteč se mu zahvaliti; toda Risto je bil že daleč od njega, plazil se ob tleh, poganjal se skokoma od kritja do kritja ter izginil na posled tovarišu izpred oči. „Prosjak“ Damjan je gledal za njim še dolgo, potem pa je pokimal z glavo in zamrmral, ne brez zadovoljnosti:

„Ej, bogme, glava mi je krvava, in brenči mi po njej kakor roj sršenov; toda iztaknil sem jih vendar le. Nikomur drugemu kakor meni se ne bo zahvaliti, ako

Veranda doma Napoleonovega na otoku Sv. Helene, kjer je največji vojskovodja umrl.

bodo jutri Arnavti pobiti in njiju jetnicama povrnjena zlata svoboda. Zgodilo se je vse eno, da enkrat nisem prišel prepozno... Mreža je zadržana, usoda lupežev zapečatena! Pogledajmo zdaj, kako pridemo bliže do njih, da nam obveže Uroševa stara krvavo butico, in da vidimo, kaj počno in kdaj se mislijo dvigniti na svojo zadnjo pot...“

To rekši se je jel plaziti z brezkončno opreznostjo in po mnogih ovinkih bliže k Uroševi krčmi, kjer se mu je posrečilo čez dolgo časa, opozoriti nase starko, ki je že čakala nanj. Ozrla se je plaho na vse strani; arnavtskega čuvaja ni bilo videti. Stopila je Damjanu par korakov naproti.

„Ranjen sem na glavi,“ je šepnil komita. „Daj mi kaj, da se obvežem, stara; Bog povrne tisočkrat.“

„Počakaj mirno, da prinesem; takoj se vrnem k tebi.“

„Ali so oni še pri vas...“

„Pri nas so; počivajo. Pozno v noči menda odjasejo dalje.“

„Pravi so. Poznaš Risto? On me je našel, ko sem ležal ranjen v grapi. Pravi, da jih je spoznal tudi on in da je našel nekakšen dokaz...“

Hiša na otoku Sv. Helene, kjer je živel cesar Napoleon v pregnanstvu.

„Dobro; sveta Bogorodica bodi zahvaljena! Počakaj me!...“

Starka je odkrevsala v hišo — mimo Arnavtke, ki se je potuhnila in smuknila takoj nato po drugi strani okrog vogala, k stražarju, ne da bi jo bil Damjan opazil.

Uroševa žena se je vrnila z mokro obvezo in s steklenico rakije. Ovila mu je obveze okrog glave in mu ponudila steklenico:

„Pij, priveži si dušo. In vzemi steklenico, da ti ne bo mrz in dolgčas samemu zunaj v noči. Evo, tu sem ti zavila mrzlega mesa... Bog nebeški reši naju z Urošem teh gostov!...“

Spravlja je starkin dar, je začul Damjan šum, ki je obudil njegovo sumnjo. Hotel je dvigniti glavo in pogledati; toda njegova opreznost je bila že prekasna!

Visoka, temna senca je planila kakor iz tal za hrptom uboge starke — nekaj se je zasvetilo v zraku, preden je mogel Damjan prestreči zamah — in žena gazde Uroša se je zgrudila k njegovim nogam kakor mrtvo drevo, ubita bliskoma.... zabodena od zadaj!...

Damjan je v trenutku svojega preseñenja instinktivno zagrabil puško za cev in jo dvignil k udarcu; a že se je vrgel napadalec z vso silo proti njemu — skočil mu tako blizu, da je komita komaj odbil smrtonosni sunek, naperjen proti njegovemu životu. Ni mu preostalo drugega kakor izpustiti puško in pograbit nasprotnika z rokami.

Naslednjih par trenetkov je trajalo celo večnost. Damjan je stregel oboroženo roko Arnavtovo, ki je krčevito iskala njegovega telesa in se ogibala h krati z mačjo spretnostjo njegovih prijemov. Nazadnje se mu je vendarle posrečilo zgrabit jo in jo zaviti kakor z jeklenimi kleščami; Arnavt je škrtnil z zobmi in zastokal polglasno,

toda že ga je imel pogumni komita z drugo roko za grlo!...

Damjan je pomnil že marsikaterega dušmanina, ki ga je bil spravil spretno in točno na oni svet; davil pa še ni nikogar,

Mednarodna posadka zapušča Skader.

in skoraj da mu je prišlo strašno v oni minuti... Arnavt je izpustil nož in pričel otepati z udi...

Zdajci pa je zapazil Damjan drugo postavo, ki se je bila približala tiho, zavratno kakor zver: bila je stara Arnavtka z dvignjenim bodalom v roki...

Treba se je bilo odločiti v stotinki sekunde; in komita Damjan vam pove še dandanašnji, da ni bil nikoli v strašnejši zadregi nego tisti hip. Preostajalo mu je le dvoje: izpustiti Arnavta in se ubraniti starke — in v tem slučaju bi bil planil že premagani nasprotnik iznova nadenj — ali pa držati lopova in trpeti, da ga zakolje med tem Arnavtka kakor mirno jagne!

Čisto jasno je začutil hip, ko je zavihetela divja babnica nož nad njegovim tilnikom.

„Sveti Damjan!“ je vzdihnil v svojih mislih — primernejših zadnjih besed se ni mogel spomniti v tolikšni zadregi. No, sveti Damjan je vsekakor dober mož zakaj tisti hip je vdahnil komiti rešilno misel:

Vrgel se je bliskoma na tla in potegnil nasprotnika, ki je bil zdaj zgora za seboj; mahljaj Arnavtke je zadel njenega rojaka tik med pleča.... in temeljito, kakor se je zazdelo našemu znancu... Ta hip pa je planil tudi že Damjan spet po koncu, in preden je mogla zakričati starke v svoji osuplosti, je treščil Arnavtovo truplo nanjo, pobral puško in spustil težko kopito na njeno glavo. Lobanja je hrstnila zamolklo pod strašnim udarcem — v kratkih par minutah je bila to že tretja duša, ki je odhitela čisto nepričakovano pred večnega sodnika.

Damjan se je ozrl na okrog in videl, da je sam; otipal se je in spoznal, da je cel in nepoškodovan — razen rane na glavi, ki je niti ni čutil v tem peklenskem trenotju.

Kaj mu je bilo storiti zdaj? Dva izmed arnavtske družine sta bila ubita — njiju odsotnost, njiju smrt je mogla ostati neopažena k večjemu še par minut.

In gazda Uroš, ubogi starec, se je tresel v hiši, sam med tako tolpo človeških zveri!...

Kako ga spraviti na varno?

Le par trenetkov zamude, le toliko časa še, da Arnavti pogreše starko in svojega čuvaja — in sivolasi dobričina pade v žrtev njih razjarjeni, nenasitni, satanski maščevalnosti...

Kako ga oreti? Kaj storiti, da se zave nevarnosti, ki mu preti?

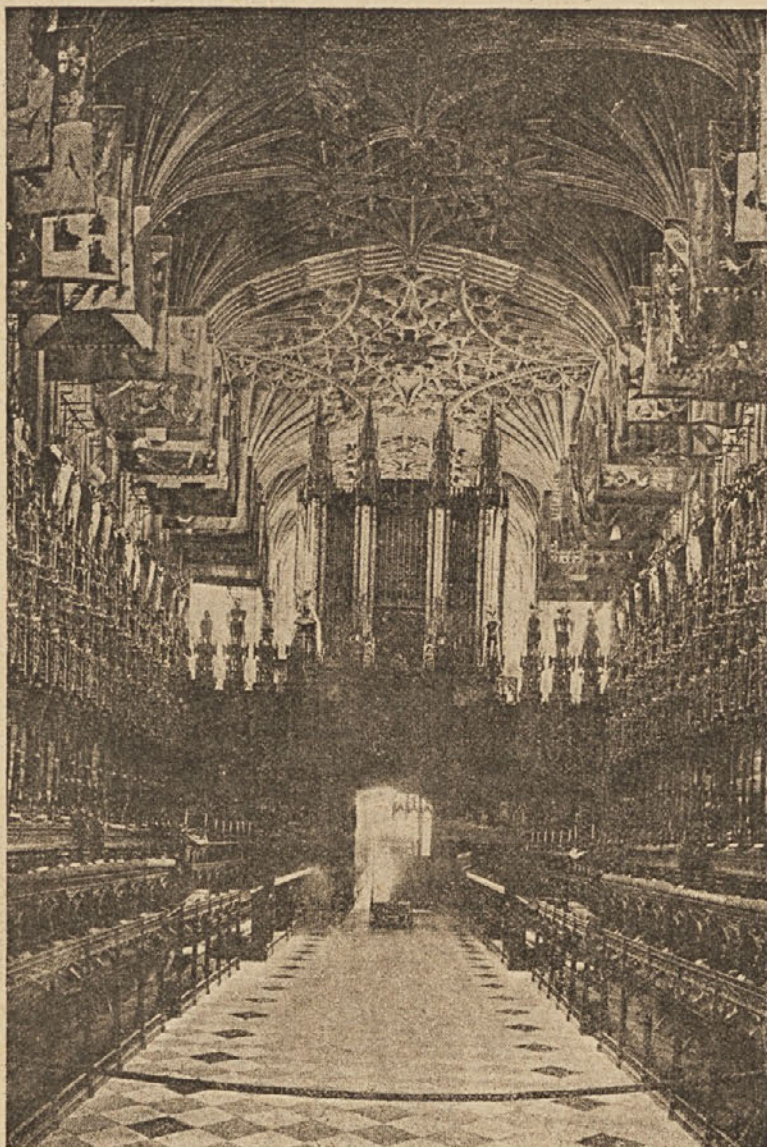
Komita Damjan je začutil, da se grozota nocojšnje noči še le začenja.

XXVI.

Nenavadna povest in neljubo srečanje.

Prekruto bi ravnali, ako bi hoteli opisovati sočutnemu čitatelju muke naše junške družbe v dneh pričakovanja, ki so jim bili namenjeni po njihovem prihodu v okolico Skoplja. Življenje je pač bogato bolečin bolj kot radosti, in marsikaj težkega preži na človekovo srce izza slehernega ovinka te njegove poti po solzni dolini. So bolezni, rane, nevarnosti in napor, je na koncu vsega neizbežna smrt — toda niti ona sama v najstrašnejših oblikah se ne more kosati z bolečino skrbi za ljubljeno bitje, ki mu prete sovražne sile z uničenjem, hujšim od pogina.

Največji delež te ogromne, nepopisno bridke skrbi je bil odmerjen — naravno Ivanu, Dušanu in poročniku Wheelerju; nje temna senca pa je padala tudi v duše vseh ostalih, s katerimi jih je bilo združilo v dobi teh burnih tednov skupnega življenja in skupnih nevarnosti ono krepko in prunaravno prijateljstvo, ki se vselej razvije med ljudmi, zavedajočimi se, da so stavili svoje glave družno in složno na eno karto. Stari komite, ki so jim bila čuvstva nesrečnih zaljubljenec osebno gotova tuja, so trpeli vendar le z našo simpatično trojico, misleči, kako težko prenaša te negotove dni. Da ni bilo vedno veselega Estournella, ki je privabil s svojo neumorno francosko živahnostjo in dovtip-

Notranjščina cerkve sv. Jurja v Windsoru, kjer je bil avstrijski prestolonaslednik,

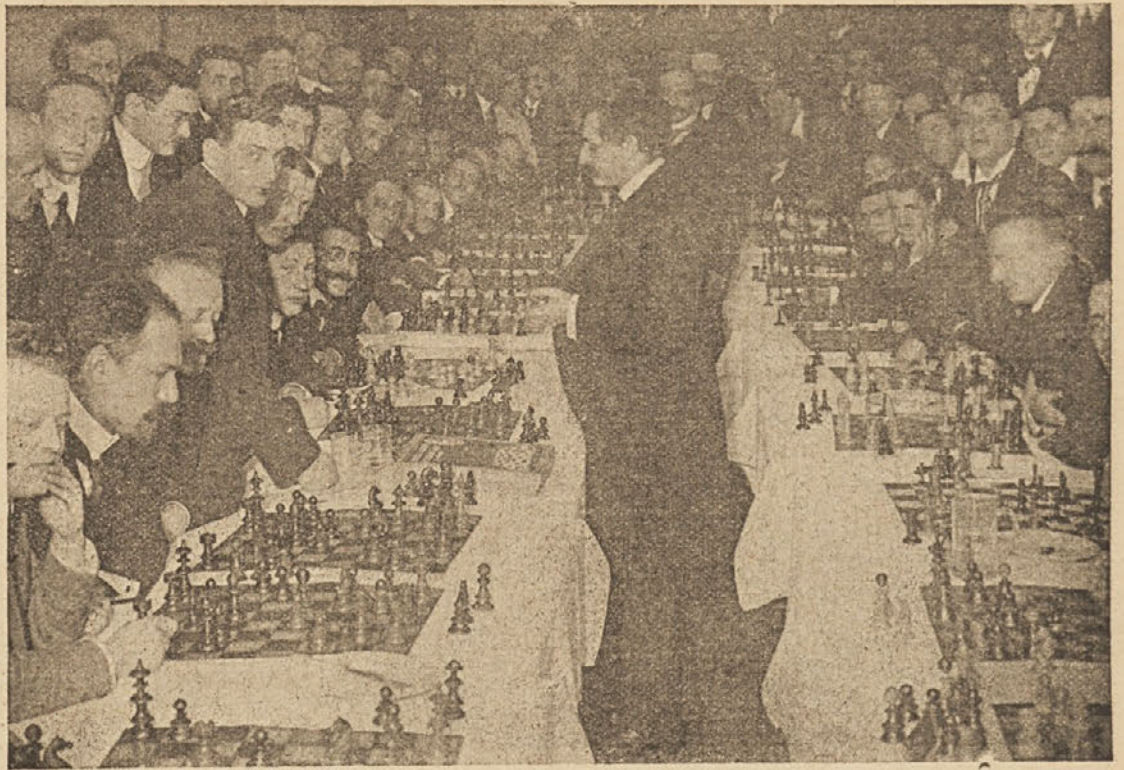
nostjo smehljaj tudi na najžalostnejši obraz — kdo ve, kako bi bili dočakali že tega konca.

In vendar je bilo njihovo življenje tudi zdaj vse prej nego enolično!

Risto, ki mu je bila poverjena naloga, organizirati po vseh krajih, koder sta se utegnili pojaviti Arnavta s svojo razbojniško tolpo na begu v domovino, čim najgostejšo nadzorstveno mrežo, je bil rešil svojo nalogo preizborna. Sad njegovega dela, ki ga je opravil v razmeroma presejnetljivo kratkem času s čudovito vnemo in požrtvovalnostjo, ne plašeč se naporov, nevarnosti in noči brez spanja, je bil malo da ne preobilen: vsak dan so dohajala pisma, vsak dan so se oglašali ljudje iz bližnjih in daljnjih krajev, in vsako pismo, vsak človek je prinašal vesti, prave in neprave. Saj vemo, kako lahko se zmoti človeška postrežljivost, kadar se začne zanimati nekaj sto ljudi za odkritje zagonetnega zlodejstva; sto in sto prstov se dviga in kaže — ta v pravo, oni v nepravo smer, in sleherni meni, da je našel sled resničnega krivca. Stvar zasledujoče pravičnosti je potem, izbirati izmed teh neštetih podatkov one, ki se ujemajo med seboj in tvore tako podlago za logično nit, ki se zadrigne na svojem koncu v strašni vozeli zadoščenja pravice in kazni za zlodejstvo.

Tako so primerjali tudi naši prijatelji vse dohajajoče podatke in napovedbe; in kakor živo sliko na platnu kinematografa so gledali pri tem delu s svojimi duševnimi očmi pot Alija in Ise Kemala ter njunih jetnic po hribih in dolinah Make-donije, videli jih, ko so zavili v Staro Srbijo, in trepetali v vedno burnejši vročici bližnje odločitve, ko so to naposled zaključili:

„Vsaka ura nam utegne prinesiti klic: na pot! Kdo ve, ali je med tem trenutkom

Slavni šahist Lasker igra na Dunaju.

in med našim bojem za svobodo Jerice in lady Helene tudi le še zarja enega samega dne? ...“

Tisti večer — bilo je ravno dan pred dogodki, ki smo jih gledali v prejšnjem poglavju okrog krčme Uroša Velimiroviča — je prinesel Ivanu in Dušanu jasnost o zagonetki, o kateri sta ugibala mnogo v teh dneh — kadar se je nji duh toliko utrudil v skrbi za sestro in miljenko, da sta mogla misliti na druge reči ... Slišala sta zgodbo, ki mora zanimati tudi naše čitatelje; saj je zgodba osebe, ki si je

pridobila veliko važnost v razpletu naše povesti.

Prijazna bralka in naklonjeni bralec naj nas torej spremita v skrivališče naših junakov.

Bilo je skrivališče v pravem pomenu te besede!

Ej, bogme, rajši bi bili čakali rešitve na solncu in zraku, kakor je mrzel in hladan v tem predzimskega času; toda bajta kmeta Koste Petroviča je bila premajhna, nudila je prostora komaj zanj in za njegovo številno družino, ne pa za toliko

Najstarejše drevo na svetu, Adamov kruhovnik na Cejlonu. Časte ga bramani. Legenda pripoveduje, da je vzrastel iz Adamovih solz, ko je bil izgnan iz raja. Drevo je visoko nad 35 metrov.

ljudi. Toda Kosta je imel pod svojo bajto skrito klet, izdolbeno v skalna tla, v kateri je skrival redno srbske četnike; za tisto kletjo je bil drug prostor in v njem na kupe orožja, pripravljenega za dni, ko se dvigne tlačeni narod v boj za svobodo in za kosovsko maščevanje. V kleti pred tem prostorom so bili nastanili našo četo; stene in tla je obložil Kosta z debelimi snopi slame, da je bilo laglje prenašati občutni mraz; to pa je delalo klet še manjšo, in zrak v tem prostoru je bil takšen, kakršen je mogel biti, ako pomislimo, da je ždelo v njem skoraj noč in dan osem ljudi: Ivan, Dušan, Wheeler, Brown, Miloš, Janković, Estournelle in Kazakov. Za ostale je bilo premalo prostora; nočevali so po sosedščini, kjer je kdo mogel, in prihajali v podzemeljsko skrivališče le po potrebi, kadar je dovoljevala opreznost. Ko je prašal Ivan nekoč, zakaj morajo prebivati baš oni tako „udobno“, sta mu odgovorila divji Marko in Proka povsem resnobno:

„Prav zaradi tistega, zaradi česar iščemo vajini gospodični. Malo za to, če pobijejo nas ostale; ako pa zadene vas kaj neprijetnega, bo svoboda tudi njima dvema v premajhno tolažbo. Da ni tebe, Dušana in Angleža, in da naše podjetje ni to, kar je, ne bi spal nihče v tej votlini. Le pogledj Miloša in ostale, kako so blede od svojega zraka, ki ga imate tu spodaj!“

Upravičenosti teh naravnih razlogov ni bilo mogoče utajiti, in zato so ostali naši fantje v svojem zavetju, ter čakali ure, ki jih pokliče na beli dan, pod rezki veter borbe in zmage.

Kadar pa se je storila noč, so zapuščali tudi oni svojo ječo. Vsak večer sta

smela dva na zrak — do polnoči — in dva druga do jutra. Marko, ki se je bil napravil brez dogovorov za nekakšnega trdnjavskega poveljnika, pa je priporočal tovarišem tudi na teh izprehodih največjo previdnost.

„Premislite“, je povdarjal v enomer, „kako je škoda lepih pušk, ako iztaknejo naš brlog!“

(Dalje prihodnjič)

Steckenpferd-lilijinomlečno mlie

prej ko slej neuprno za racionalno oskrbo polti in lepote. Priznanostna pisma. Po 80 h povsod.

Obnovite naročnino!

Ženski vestnik.

Javno delovanje češkega ženstva.

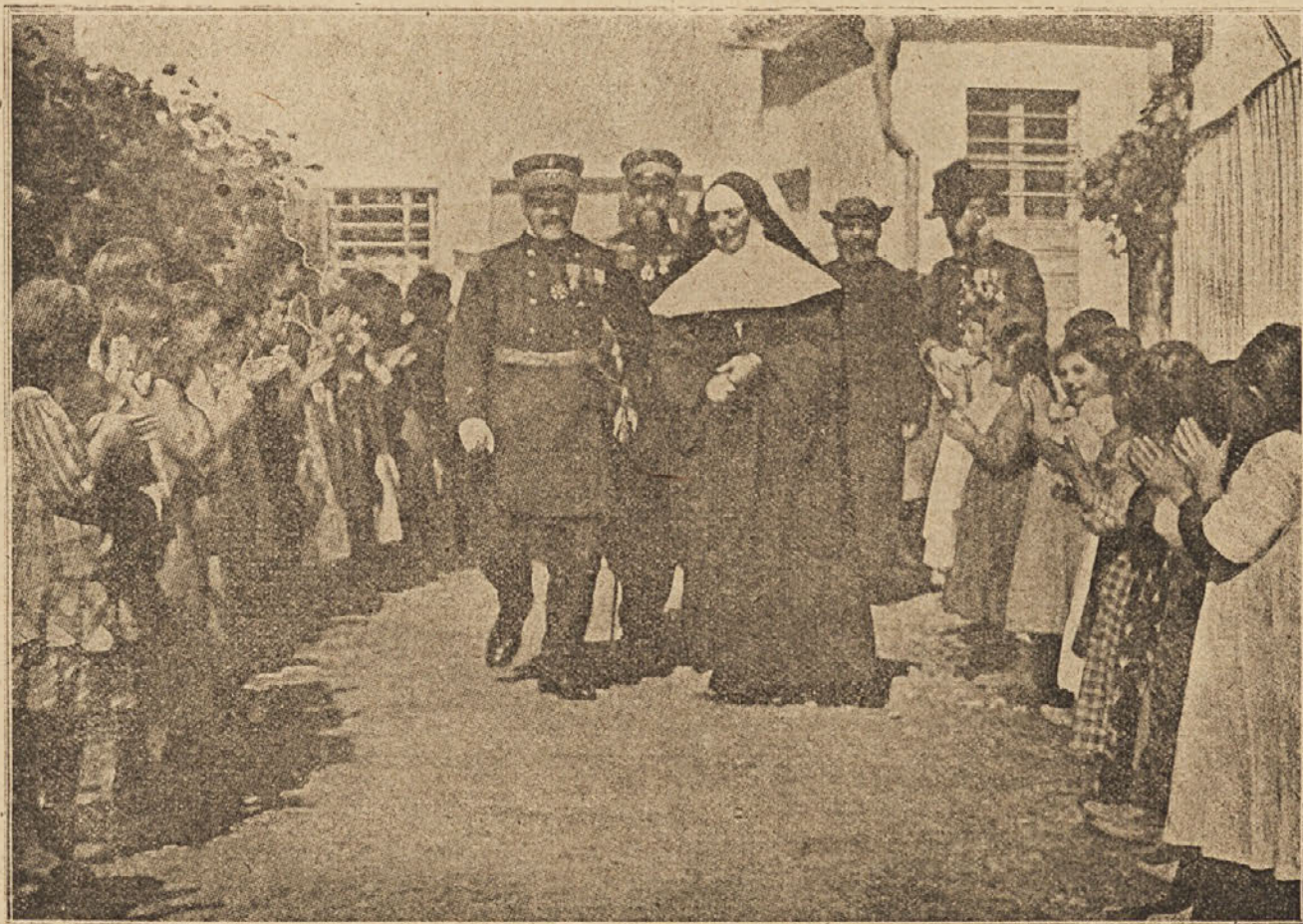
Da je doseglo ženstvo ozkosrčne in filistrozne Avstrije kolikor toliko lepe uspehe, je v prvi vrsti zasluga delavne »Splošne avstrijske ženske zveze« ki jo je ustanovila znana dunajska prvoboriteljica ga. M. Haimischeva. Nemke so v Avstriji prve spoznale moč in silo organizacije. »Bund der österreichischen Frauenvereine« združuje v sebi okoli 50 ženskih društev raznih avstrijskih kronovin. Tudi »Splošno slovensko žensko društvo« v Ljubljani je član tega »Bunda«, ki predstavlja delo ženskih društev vse Avstrije, torej molče tudi nas slovanskih žen. Vendar minevajo polagoma časi, ko so prednjačile v avstrijski javnosti samo Nemke. Na njih mesto stopajo počasi Slovanke, predvsem Čehinje.

Ni še dolgo tega, odkar se priznava na Češkem ženskemu vprašanju primerna važnost. Leta 1890 je ustanovila češka pesnica Eliška Krasnohorska žensko gimnazijo. Pred njo ni bilo podobnega zavoda niti v Avstriji, niti v Nemčiji. Prva avstrijska ženska, ki je dobila v Avstriji, na staroslavni praški univerzi leta 1902 doktorski diplom medicine, je bila Čehinja dr. Ana Honzakova, ki izvršuje danes svojo zdravniško prakso v Pragi. Danes imata Češka in Moravska že več zdravnic in profesorice.

Češka žena se odlikuje po nenavadni energiji, po vztrajnosti in delavnosti, ki je ne najdemo enake ne na severu pri Nemkah, še manje pa na jugu. Najbolj hvalevredno je, da najdemo v vseh, tudi v najnižjih ženskih slojih izredno mnogo smisla za organizacijo in za javna vprašanja. Združene v najraznovrstnejša, občeokoristna, dobrodelna in prosvetna društva so mogle Čehinje izgotoviti v kratkem času velik del kulturnega dela. Trdna narodna zavest, ki vodi vsak korak matere in gospodinje in uprav požrtvovalna delavnost v društvih, to je vodilo k uspehom; zdrava organizacija je podprla sile slabih.

K tej organizaciji prispeva največ šele deset let stari »Ženski klub češki« s tem, da združuje v sebi češke ženske brez razlike stanov in prepričanj. Utrjuje njih spoznanje, kako potrebna je tudi ženi izobrazba, išče in pripravlja jim pota k izobrazbi in delu. Ta klub ima svojo hišo v Pragi (Jungmannova ulica 7). Tam je velika dvorana za predavanja in koncerte, čitalnica, ki obsega nad 200 časopisov in revij ter velikanska knjižnica. V »Ženskem klubu češkem« imajo svoje središče mnogoštevilna češka ženska društva iz vseh slojev ženstva, vsako s svojim ciljem in svojim delokrogom.

Posebno pa se odlikujejo Čehinje v svojem neumornem, navdušenja polnem boju za žensko

Francoski mornariški poveljnik na posetu v sirotišnici v Adenu.

Nepotrebno vzdihovanje

pri neizgledih, posebno pa pri boleznih, bolečinah, kakor na primer pri prsni bolečinah, zbadanju v plečih in enakih pojavih, ki jih povzroči prehlad ali prepih ne odpravi nadloge, odlašanje, nego jo slušja. Take bolečine moramo skušati takoj odpraviti, najbolje s Fellerjevim fluidom iz rastlinskih esenc z

znamko »Elzfluid«, ki deluje, kakor smo se prepričali, topeče in hladi. Marsikomu, ki ga je z zaupanjem rabil, je pomagal pri tiščanju v prsih, pomanjkanju sape, šumečem dihanju, zbadanju v plečih, pri prsni bolečinah in tudi celo pri zastaranih katraličnih in revmatičnih nadložnostih. Zdravnik dr. Jožef Estmeister v Wildenau, 1p. Aspah, piše, da Fellerjev fluid izvrstno služi pri motenju in omajanju zdravlja, in enako sodi o njem mnogo drugih zdravnikov. Vedno bi morali imeti pripravljenega, ker je najboljši

varstvo pred mnogimi sovražniki našega zdravlja. Tucat malih ali 6 dvojnih steklenic velja le 5 K franko.

Tudi Fellerjeve odvajalne rabarbara kroglice z znamko »Elzakroglice« smemo svojim čitateljem iz lastnega prepričanja nujno priporočati, pomagajo namreč hitro pri motenjih v prebavi, pri zapenjenju in vetrovih. 6 škatlic za 4 krone franko se dobiva prav tako kakor Fellerjev hladilni fluid pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elzatrž št. 280 (Hrvaško).

Neverjetno poceni!!

710 kosov le K 375.

Krasna pozlačena, 36 ur idoča precizijeska anker ura z lepo verižico, točna za katero se jamči 3 leta, 1 moška svilena zavratnica, iz bele masivne pale jamčeno nezdroljive, 3 kosi finih žepnih robcev, 1 moški prstan z imitiranim dragim kamnom, 1 ustnik z imitiranim jantarom, 1 krasno žepno toaletno zrclo, momentni fotograf, 1 fin zobotrebec iz štirih delov, 1 ženska broška (novost), 1 par duble zlatih manšet, gumbov, »Ideal« s patentno zapono, 1 čudovito lep album za podobice obsežajoč različne podobe najlepše na svetu, ki morajo zanimati vsakogar, 1 čudovito lep ženski vratni colier iz orientalskih belih nezdroljivih biserov, 20 finih dopisnih predmetov in še 610 različnih predmetov, ki so v hiši jako koristni, vse skupaj z uro, ki je sama vredna tega denarja, velja le K 375. Razpošilja po povzetju Ekspozitna trgovina »LOU VRE«

F. WINDISCH, Krakovo št. M/23
Za neugajajoče se vrne denar.

Nadležne dlake

na obrazu in po rokah odstrani v 5 minutah

Dr. A. Rixov odstranjevalec dlak, popolnoma neškodljiv, zanesljiv uspeh, ena pušica K 4—zadostna. Razpošilja strogo diskretno Kos Dr. A. Rix, Laboratorium, Dunaj IX., Berggasse 17/0. — Zaloga v Ljubljani: Lekarna pri »Zlatem jellenu«, parfimerija A. Kane in drogerja »Adria«.

volilno pravico. Dunajski odbor za žensko volilno pravico (*»Frauenstimmrechtskomitee«*) pod načelstvom gospe Nini pl. Fürthove je jako delaven. Ali češki klub za žensko volilno pravico ga je daleko prekosil. Na čelu tega kluba — društvo ga ne smemo imenovati, ker v naši nazadnjaški Avstriji nam ženskam še danes paragraf 30 društvenega zakonika prepoveduje ustanavljati politična društva ali biti članice političnih društev — na čelu tega kluba torej in na čelu vsega češkega ženskega političnega gibanja so neustrašne in vzorno delavne ge. **Franta Plaminkova, Marie Tumova, Karla Machova in Zdenka Wiedermanova - Motyčkova**, izdajateljica ženskega političnega tednika *»Pravo ženy«*, ki izhaja v Brnu. »Klub za žensko volilno pravico« je organiziral po

so tudi med Jauci zakonski pari, ki se nikdar ne ločijo in ki žive zvesto skupaj do smrti. Snubiti more le ženska moža, nikdar pa ne moški ženske. Kadar imajo Jauci svoje veselice, poje ženske kratke pesmice, s katerimi pozivljajo moške na ples. Vsaka ženska, ki hoče plesati, poje moškemu, ki ji je všeč. Moški sme na tak spev ali molčati in čakati, da mu zapoje druga, ki mu je ljubša, ali pa odgovori z enako prijazno pesmico ter gre plesat. Med Jauci torej vedno le ženske volijo, moški pa volitev ali sprejmo ali odklonijo z molkom. Na tujce so Jauci zelo ljubosumni ter jih zapode preko meje, ker se boje za svoje žene. Fotografirav se silno boje. Neki Anglež je moral pobegniti, ker je s svojim fotografskim aparatom »lovil ženske duše«. Ženske, ki jih je Anglež s svojim črnim zabo-

jem »ustrelil«, so jokaje pritekale k svojim možem ter tožile, da jih boli srce, ker jim je Anglež ujel dušo. V splošnem je Jaucem zakonska zvestoba brez pomena. Navadno ima mož poleg žene še ljubico in žena ima poleg moža še ljubimca — prijatelja. Vsi trije ali vsi štirje pa so med seboj prav prijazni in uslužni, ne poznajo nobene ljubosumnosti ter žive včasih celo pod isto streho. Hišni prijatelj ima skoraj iste pravice kakor zakonski mož, in hišna prijateljica se zakonske žene ne boji in tudi prav nič ne sramuje. Razmere med Jauci so torej še uprav rajske, in kulturni Kitajci jih iz dna duše zaničujejo.

Brez nogavic. Nemirni, po senzaciji hrepeneči duh modne Parižanke si je izmislil zopet nekaj novega, letnemu času docela primerne. Pariške

Tango v pariškem zabavišču.

vsem Češkem ter še posebno po Moravskem celo žensko vojsko, ki prireja križem domovine politične in manifestačne shode ter oddaja na vlade peticije za žensko volilno pravico. Čehinje so, že parkrat same kandidirale v deželni zbor. — Kako zna ceniti češka javnost žensko delo in kako zaupa v žensko sposobnost, je znak to, da je bila lansko leto izvoljena v volilnem okraju mladoboleslavskem za poslanko v češki deželni zbor ženska, pisateljica **Vikova Kuneticka**. Sicer ga. Kuneticka ni dobila od češkega kraljevskega namestnika Thuna volilnega pooblastila, resnica pa vendar ostane, da so volilci mladoboleslavskega volilnega okraja z volilnimi listki skoraj enoglasno izrazili željo, da bodi ženska njih poslanka.

Slovenke so v stalnem stiku s Čehinjami ter sopedpisujejo vse njihove akcije. Želeti bi bilo, da bi se razvilo tudi na Slovenskem tako živo zanimanje in tako živahno delovanje za ženske pravice, kakor ga razvijajo sestre Čehinje, ki naj nam bodo vsikdar vzor in svetel vzgled!

Ženski paradiz. Misijonar J. W. Leuschner je v »Vestniku geografske družbe« v Jeni popisal svoje potovanje po južni Kitajski in poročal o doslej maloznanem narodiču Jancev. Ta čudni narod prebiva po hribovitem ozemlju, ki meji na pokrajine Kvantung, Kvanigsi, Kiangsi in Hunan. Jauci so zelo bojoviti, starodavnim šegam zvesti in vsakršnemu napredku sovražni. Zanimivo je, da zavzema med Jauci ženska večjo svobodo in večji ugled kakor moški. Ako je mož surov, skop, brezbrizen in len, ga sme žena zapustiti. Žena se sme vrniti k staršem — ali pa se zateči k drugemu možu. Čeprav njen prvi mož ve, kje je, nima pravice, niti moči, prisiliti jo k vrnitvi. Vzlic temu pa

Oglasi v »Slovenskem Ilustrovanem Tedniku« imajo najboljši uspeh!

!! Denar nazaj, ako ne bo uspeha !!

Zdravniška izjava o izvrstnem vplivu.

Bujno epo oprsje

dobite, če rabite

med. dr. A. Rixovo prsno kremo oblastveno preiskano, jamčeno neškodljiva. Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. — Znanja raba. — Pušica za poskušnjo K 3.—, velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 8.— Kosm. Dr. A. Rix Laborat, Dunaj IX., Berggasse 17/0. Raz pošilja se strogo diskretno. Zaloga v Ljubljani: Lebarna »pri Zlatem Jeleni, parfimerija A. Kanc in drogerija »Adrija«. 207

Šampanjec BOUVIER

odlična domača znamka.

Fina štajerska vina v steklenicah.

Kleti v Radgoni.

Vse vrste kuriva

mehka in trda bukevna drva, cela in razsekana v kolobarjih.

Trboveljski kosovnik K 2-90 do 3-48 za 100 kg

Trboveljski kockovnik posebno primeren za kurjavo v štedilnikih K 2-76 do 3-40 za 100 kg.

— Velenjski — **'Klara'** edino najboljše kusalonski briketi rivo za peči K 1-40 do 1-80 za 100 kosov prosto, postavljeno v hišo.

Trgovina z lesom

St. & C. Tauzher,

Telefon 152.

Dunajska cesta 47.

Išče se gostilna na račun ali v najem

v kakem prometnem kraju na deželi. Ponudbe pod »Takoj« na upravnishstvo Slov. Il. Tednika.

Sprejme se

učenec

za pekóvsko obrt. Učna doba dve leti, drugo po dogovoru. — Kje pove uprava Slov. Il. Tednika.

Odlikovana. Ustanovljena 1870

Vsakovrstne eksistujoče po kakovosti in strelu neprekosljlve

lovske puške

kakor tudi samokrese, municijo in lovske potrebščine ob brezkonkurenčno nizkih cenah dobavlja stara renomirana firma

Anton Sodja, tovarna za lovske puške, Borovlje na Koroškem.

Vsakovrstna popravila točno in najceneje. Na željo se pošilja na ogled. Cenovnik zastoj in poštne prosto. Obsežno jamstvo.

Mazilo za lase

varstv. znamka Netopir

napravi g. **Ana Križaj** v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ul. št. 200 ali pa v trafiki pri cerkvi. V treh tednih zrastejo najlepši lasje. Stekl. po 2 K in po 3K. Pošilja se tudi po pošti. Izborna sredstvo za rast las.

Za gotovost se jamči.

Zadostuje samo ena steklenica. 1

Spričevala na razpolago.

modne dame si namreč v najnovejšem času obuvajo svoje tanke, fine čevljičke na boste noge, nogavice pa nadomeščajo svilnati trakovi, ki križem prepletajo golo nogo ter so nad kolenom zavazani v petljo. Ta moda je našla med mladimi, koketnimi Francozinjami mnogo pristašinj; vendar so med njimi tudi nekatere, vsaj nekoliko razumnejše, ki se boje prehlajenja. Za te so poskrbeli francoski tovarnarji najfinejše svilnate nogavice mesne barve, ki jih tudi najostreje oko ne more razločiti od gole noge. Take nogavice je dobiti v različnih nijansah polti; imenujejo se kratko »imitacije«, ker imitirajo, t. j. posnemajo človeško kožo. Včasih je bila glavna pozornost ženske obrnjena na obleko; danes pa je baje največje važnosti obutev, in le ona Parižanka je danes prava modna dama, ki nosi čevlje brez nogavic. — Na Angleškem pa je ženstvo malo bolj pametno. Ni še dolgo tega, ko je predaval neki ugleden zdravnik, da je v zadnjem času samo zato toliko žensk nevrasteničnih in bolnih na nogah, ker nosijo tako tanke nogavice in lahke izrezane čevljičke. Angležinje so si skesano potrkale na prsi in si hitro naročile gamaše iz dragocene kožuhovine. Koketkam pa se je zdelo, da bi se njihovim nožicam lepše prilegal samo tenak obroček iz kožuhovine, ki kakor lična podveza oklepa gležnje. Zebe jih sicer še nadalje, bati se je tudi vbodoče, da postanejo nevrastenične, toda ta noša je dražestna

in nova, to pa je glavna stvar! — Pariški listi pa obetajo za poletje 1914 še nekaj senzacionalnega: toaleta bo a la directrice, kakoršno so nosile Francozinje okolo leta 1795; in sicer bo narejena ta obleka iz — tila ali kake druge prozorne tkanine. Spodnjice se baje sploh ne bodo več nosile, zato pa bodo klobuki ogromni, da bodo pokrivali s svojimi kraji tudi ramena in vrat. Obetajo nam torej, da se bodo Parižanke nosile, kakor slovite, a slaboglasne francoske krasotice madame Tallien, madame Beauharnais, madame Visconti, madame Récamier i. dr. Pa se ne bo držalo!

Bele sužnje. Na tisoče in tisoče mladih, krepkih in lepih žensk zvabijo vsako leto trgovci z belimi sužnji v sramotne hiše. Dekleta in žene iščejo poštenega kruha, verjamejo lepim obljubam, zapuste rodne kraje in izginevajo brez sledu v brlogih nprave propalosti. Na sto in sto lopovskih agentov in agentovk posreduje take kupčije. Ko se taka nesrečna žrtev zave, kam je zašla, ji je vsaka pot rešitve zaprta. Mučijo in trpinčijo jih, upijanjajo, ustrahujejo in oslepajo, tako da končno skoro vsaka obupa in se uda v svojo usodo. Žalostno je, da imajo trgovci z belimi sužnjami toliko denarja, da podkupujejo marsikje tudi zaščitnike javnega reda in pravice. Vsako leto zborujejo društva za varstvo deklet in za borbo proti prodajanju žensk, a uspehi so še malenkostni. Zvičajnost in predrznost takih agentov je velikan-

ska. Te dni so razkrili nov način, po katerem so gosposko oblečeni lopovi lovili za sramotne hiše lepe ženske. V Newyorku je izginilo brez hrupa in brez sledu več deklet in žen. Zaman so jih iskali. Lopovi so jih brez dvoma prodali v tujino. Pri neki predstavi pa je začutila gospa Grantova, lepa, pravkar poročena gospa, da jo je nekaj zbudilo v roko. Takoj nato ji je roka otrpnila in gospe se je polasčala čudna omotica. Poleg nje je sedel mlad eleganten gospod in gledal mirnega lica predstavo. Gospa je stekla iz gledališča v garderobo, povedala, kaj se je zgodilo in omedlela. Policija je aretirala gospoda in dognala, da ji je z iglo, ki je bila polna klorala, vbrizgnil pod kožo ter jo s tem omamila. Hotel jo je odvesti z avtomobilom s seboj, češ, da je njegova sestra. Enak slučaj se je dogdil neki gospodični v gostilni. Pristopila sta dva gospoda in gospodični je postalo slabo. Imela je še toliko časa, da je vzkliknila, da gospodov ne pozna, nato je omedlela. Gosposda sta se delala, kakor bi bila njena sorodnika, ter sta jo hotela odnesti v svoj voz. Gostilničar pa je to preprečil in dal zločinca aretirati. Newyorkška policija zdaj pozorneje pazi na take slučaje. Ženske pa vidijo, kako sila oprezne morajo biti dandanes, ko si brezvestni lopovi služijo tisočake s tem, da prodajajo poštene ženske v sramotno suženjstvo in moralno smrt!

TUDI BABICA JE ŽE VEDELA,

da mora rabiti le Schichtovo milo, če hoče oprati perilo brez mnogo truda do belega kot sneg. Schichtovo milo, znamka "Jelen", ima nenadkriljivo pralno moč in ohrani perilo kakor novo, ker je — v nasprotju z mnogimi novomodnimi pralnimi sredstvi — zajamčeno prosto jedkih, ostrih sestavin, vsled katerih perilo kmalu razpade. Zaupajte imenu Schicht! Že 60 let se odlikuje.

NESTLÉ-JEVA

moka za otroke

Popolna hrana za dojenčka, otroke in bolnike na bolnišnici.

Vsebuje pravo planinsko mleko. Škatlja K 1.80 v vsaki lekarni in drogeriji.

Poskušnje Nestléjeve moke za otroke se dobivajo popolnoma zastoj pri Henri Nestlé, Dunaj I., Biberstrasse 82.

Poglejte vedno

na 2 črki K & C, ako želite kupiti pristni ruski svetovoznani, izborni K & C Popowčaj. En poskus dokaže njegovo dobroto

Zastoj

5 kg 2 1/2 metra modernega blaga za bluze ali za robce za otroke 21 kdor naroči

5 kg pošt. zabojček žitne kave za 4 K 50 vin. ali 4 kg žitne in 1 kg fine figove kave za 4 K 70 vinarjev.

Vse pošilja tudi z 2 1/2 m blaga vred franco po povzetju. Prva Severomor. Prazarna Žitne Kave v Postfelmovu.

(Severno Moravsko)

Podpirajte podjetje v obmejnih krajih.

Cepljeno trsje!

Vinogradnikom se naznanja, da je velika množina ameriških trs na prodaj, in sicer laški rilček (Wälschriesling), žlahtnina (Gutedel) rudeč in beli, muškata žlahtnina (Muskat-Gutedel), trunta, plavi in beli burgundec, beli renfol, pošip (Mozler), silvanec, izabela, portugizec, kapčina, traminer, šmarica, mešano in več tisoč divjakov vkorenjenih. — Vse trsje so cepljene na Rip. Portalis in dobro zaraščene in popolnoma vkorenjene, za kar se jamči. Cena trsja po dogovoru. Oglasiti se je pisмено ali ustmeno pri Francu Slodnjaku, trtnar, pošta: Juršinci pri Ptuj. 41

Zahtevajte povsod „Slovenski Ilustrovani Tednik“!

Čudodelna šivalna priprava

za nogavice in pletenine, za sukneno. 48

Z našo brez primere izvrstno čudodelno šivalno pripravo si varujete oči, pridobite čas, izvedete delo trpežno in lepo ter čudovito enakomerno, in je ta čudodelna šivalna priprava najbolj pomočnik pri šivanju nogavic in vsakršnih drugačnih pletenin, kakor spodnjih kril, namiznih prtov, servietov, ruh, Jegrovega perila, obleke itd., ter se da z našo čudodelno šivalno pripravo vsak predmet posebno hitro in čudovito lepo ter enakomerno kakor nov popraviti in smo prejeli že mnogo tisoč zadovoljnih pisem. Cena eni kompletni čudodelni šivalni pripravi z lahko umljivim ilustrovanim navodilom K 3—, 3 kosi K 8—.

Prodaja po povzetju pri trgovini novitet M. Swoboda, Dunaj III/2, HieBgasse 13-280.

Zakonito varovano.

50.000 parov mošk. in žen. ševro čevljev na zadrgo,

ki so zastali zaradi prepozne dobave, sem se odločil prodati te moške in ženske čevlje na zadrgo po lastni ceni par po le K 5-50. Pri naročbi zadostuje napoved mere v centimetrih ali številke. Zamena dovoljena. Po povzetju razpošilja kršćanska razpošiljalna trgovina s čevlji

FRANC HUMANN, c. kr. trgovsko sodno protokolirana firma Dunaj, II., Aloisgasse šte. 3/76.

Cenike, brošure, knjige itd. natisne elegantno in okusno ter najceneje Učiteljska tiskarna v Ljubljani.

39

:: Primerno božično darilo ::

MRTVI KAPITALI

POVEST. SPISAL JOSIP KOZARAC PREVEL STAROGORSKI. TISKAL DRAGOTIN HRIBAR V LJUBLJANI 1913

Broširan izvod 1-50 K, vezan 2-50 K. Dobiva se pri „Slov. Ilustrovanem Tedniku“ v Ljubljani. ::

HAVILA

Originalne švicarske precezijske žepne ure se dobivajo v Ljubljani pri F. Čudnu

MEIN UVOZ KAVE

Podružnica: Ljubljana, Šelenburgova ul. 7.

Razpošilja se na vse strani monarhije od 5 kg naprej poštne prosto.

"Titania" brzoparilnik za živinsko krmo

ves iz kovanega železa in jeklene pločvine, pocinjen in nepokvarljiv, sejalni stroji, obračalniki za mrvo, senene grablje in mlečni medilniki priznane prvovrstne kakovosti.

"Titania" za strojno glajenje perila,

pralni stroji, ožemalniki za perilo, pomivalne mize so neprekosljivi.

Titania - Werke
Wels 15, Gor. Avstrija.

Prospekte, izpričevala brezplačno. Radi dovoljujemo plačevanje na obroke. Išče mo zastopnike.

Pijte samo Tolstovrško slatino
ki se naroča v Tolstemvru p. Guštajn (Koroško.)

Za kratek čas.

Prijatelja sedita v gledišču. Po predstavi opazi prvi, da mu manjka ena izmed dveh njegovih denarnic. Prijatelj se izkuša hitro opravičiti, da on ni tat, nakar mu prvi odvrne šaljivo: „Prav rad ti verjamem, da nisi tat, saj mi je vendar ena denarnica še ostala.“

Otročja modrost. Učitelj razlaga malčkom pregovore, med temi tudi pregovor: „Boljše je shranjeno jajce kot sneden vol.“ — Učitelj: „Kaj praviš, Jožek, ali je to res?“ — Jožek: „Ne, gospod učitelj; ako vola snem, mi ostane koža, ta pa je vredna več od jajca.“

Nepotrebno. Orožnik: „Ali ne veste, da morate imeti pri vozu po noči prižgano svetilnico?“ — Kmet: „Nič ne pomaga, moj konj je popolnoma slep.“

Brihten sluga. Častnik, (ki se hoče odpeljati z vlakom, a mu ni znan vozni red, zjutraj strežaju): „Idi pogledat na kolodvor, kdaj se odpelje danes zadnji vlak!“ — Častnik čaka nestrpno ves dan, a sluge še ni nazaj. Vrne se ob pol 12. uri po noči. — Častnik: „Tepec, kje si bil?“ — Sluga: „Gospod poročnik, ravno sedaj se je odpeljal zadnji vlak za danes.“

Prava beseda o pravem času. Nepušilec svojemu prijatelju pušilec: Koliko smodk popušiš na dan? — „Kakih osem.“ — „Vidiš, ko bi ti ta denar na stran deval, od kar si začel pušiti, pa bi lahko hišo kupil!“ — Prijatelj: „Kje pa imaš ti hišo, ki ne pušiš?“

Opomin. Ob sklepu šolskega leta se poslovi profesor Nadloga od dijakav s kratkim govorom, ki ga konča z besedami: — „... In tako vam želim prijetne počitnice in vas prosim, imejte vedno Boga pred očmi, ideale v srcu in nepravilne glagole v spominu.“

Samčev samogovor. „Ženitev ima dve strani — dobro in slabo. Dobro, da ni človek več sam, — slabo pa, da sta poleg dva.“

Danes rdeč — jutri mrtev!

25

se bi lahko opravičeno trdilo z ozirom na stotero sredstev, ki se jih danes v časopisih naznanja, da jutri zopet s pozorišča izginejo.

Tu ne pomaga nobena reklama,

ko sredstvo samo ne drži, kar naznanilo obljublja Nasprotno pa opozarjamo tukaj kratko, ponižno in brez vsake reklame na dve sredstvi, ki sta se že od zadnjega stoletja sem kot popolnoma zanesljiva izkazala in sicer:

1. izborni Fellerjev zeliščni fluid z znano „Elzafluid“, kateri — kakor smo se sami prepričali — odpravi bolečine, ozdravi, osveži, okrepi muskulne in kite, vpliva oživljajoče in poveča odpornost, prepreči mnogo revmatičnih in lahkih bolezni, ki se jih dobi vsled prepiha ali prehlajenja. 12 malih ali 6 dvojnih ali 2 specialni steklenici franko 5 kron.

2. Vam hočemo povedati, da tisočero ljudi proti pomanjkanju apetita, pečenju (sodbrennen), teži v želodcu, nagonu k pluvanju, slabostim, kolcanju, napenjanju in proti vsakemu motenju prebave s posebnim uspehom rabi Fellerjeve odvajalne Rabarbarakroglice z znanko „Elza-kroglice“, 6 škatlic 4 krone franko. In vedno zopet čujemo reči:

Ničesar ne gre čez dobroto

obeh Fellerjev preparatov z znankama Elzafluid in „Elza-kroglice“, ali pazi naj se pred posnemanji in naroči naj se ju pristno s tem, da se natančno naslovi na:

E. V. FELLER, lekarnar
v Stubici, Elza trg št. 280 (Hrvatsko).

Nihče ne kupuj premoga in briketov, dokler ne pozna kakovosti, — pravi Fran Schwachhöfer, profesor in kemik na visoki šoli za kmetijstvo na Dunaju, v svoji obširni knjigi o kurivu iz leta 1913. Dokazano je tam, da češki premog in briketi prekašajo daleko vse vrste tu. Analize, pojasnila in naročila le v prodajni pisarni češkega premoga, briketov in koksa, **J. Paulin, Ljubljana, Nova ulica št. 3.**

Franko vsaka poštna postaja!

pošiljamo po povzetju

1 poštni zavitek pristnega čebelnega medu	za K 9.—
1 poštni zavitek najboljšega čaj. masla	„ 15.—80
1 poštni zavitek dobrega masla za kuhanje	„ 13.—80
1 poštni zavitek pristnega kuh. masla	„ 13.—80
1 poštni zavitek konsumnega sira	„ 7.—
1 poštni zavitek polnomastnega sira	„ 10.—
1 poštni zavitek finega emendolca	„ 11.—

naročite še danes pri

Mlekarski zvezi v Ljubljani
javno skladišče.

Ceno posteljno perje in puh

1 kg sivga puljenega 2 K boljšega 2 K 40 v; prima polbelega 2 K 80 v; belega 4 K; prima belega puhastega 6 K; velefinega 7 K, 8 K in 9 K 60 v; puha sivga 6 K, 7 K, belega prima 10 K; prsni puh 12 K. Najboljši češki nakupni vir!

Naročila od 5 kg naprej franko.

:: Napolnjene postelje ::

iz gostonitega rdečega, modrega in belega nankinga, ena pernica okolo 180 cm dolga, 120 cm široka, z dvema zglativnicama, vsaka okoli 80 cm dolga, 60 cm široka, polnjena z novim sivim, stanovitnim posteljnim perjem 16 K; napolnjen 20 K; puh 24 K; posamezne pernice 10, 12, 14, 16 K; posamezne zglativnice 3, 3.50, 4 K. Pernica 200 cm dolga, 140 cm široka 13, 15.—, 18.—, 20 K; zglativnica 90 cm dolga, 70 cm široka 4.50, 5, 5.50 K; spodnja pernica iz močnega, črtastega gradla, 180 cm dolga, 116 cm široka K 13.— in 15.—. Razpošilja se po povzetju, od 10 K naprej franko ali če se plača naprej.

Maks Berger, Dešenice štev. 196/4. Češki les (Böhmerwald).

Nikakršen riziko, ker je zamena dovoljena ali se pa vrne denar. Bogato ilustrovani cenik vse posteljnine brezplačno.

Fotografski aparati

iz lesa in kovine, strokovnjaško konstruirani, ne iz lepenke, kakršne ponujajo nestrokovnjaki: Cene s ploščami, papirjem, kemikalijami in učnim navodilom, poština posebe. Ročne kamere po K 1.60 in več. Aparati s stativom K 6.20 „ „ Sklopne kamere po K 9.70 „ „ in dražje do K 300.— v najboljši izvedbi, odlikovani z avstr. državno kolajno.

Priložnostna prodaja rabljenih aparatov in objektivov vseh znamk po najnižjih cenah. Ceniki prosto.

Elfr. Birnbaum, tovarna za kamere,
Hirschberg 164, Češko.

Fizikalno-terapevtski ambulatorij za živčne in druge bolezni, primarija DR. I. ROBIDA.

Ljubljana, Dalmatinova ulica št. 3 (zraven Kmetске posojilnice) od 11. do 12. in od 2. do 3.

Zdravljenje z elektriko, masažo, svetlobo in toploto. Visoko frekventni toki, čveterostanične električne kopeli, franklinizacija, termopenetracijsko zdravljenje, vibracijska in konkusijska masaža. Specijelno zdravljenje živčnih bolezni.

500 kron

Vam plačam, če ne odstrani moj uničevalec korenin Ria balzam Vaših kurjih oces, bradavic, otisčancev v treh dneh brez bolečin. Cena enemu lončku z jamstvenim listom K 1.—, 5 lončki K 2.50. Stotine zahvalnih in priznanih pisem.

Kemény, Kaschau
Kassa) Postfach 12/44. (Ogrsko.)

MILAN PLUT PO MACEDONSKEM BOJIŠČU

Cena knjigi 2 K za naše naročnike v našem upravnistvu le 1.20 K; kdor pa plača celoletno naročnino za „Slovenski Ilustrovani Tednik“ 10 K za leto 1914. naprej, dobi to knjigo zastoj in poštne prosto.

En milijon konjskih kočev

po K 2-90

Za izvoz na Balkan namerjeni, a zaradi ustavljenja vojne doma pridržani, iz prave brnske himalaja v lne, torej nenavadno topli in za zimo neobhodno potrebni, okolo 200 cm dolgi in okolo 140 cm široki, sive barve, drap in rujava barve z lepimi barvastimi portami, se prodajajo le malo časa po polovični izdelovalni ceni le K 2-90 kos. Ti zimski konjski kočji so vredni dvakrat ta denar in se dobivajo le toliko časa, dokler je kaj zaloge pri nas po naslednjih senzijskih cenah.

1 kos zimski konjski koc velja le K 2-90
3 kosi zimskih konjskih kočev veljajo le K 8-25
6 kosov zimskih konjskih kočev velja le K 16-

47 Edina prodaja po povzetju pri

M. Swoboda, Dunaj III/2, Hießgasse 13-280.

Ceno posteljno perje!

1 kg svega dobrega puljenega 2 K; boljše 2 40 K; prima polbelega 2 80 K; belega 4 K; belega puha 5-10 K; velefinnega snežnobelega, puljenega 6-40 K, 8 K; puha svega 6 K, 7 K; belega, finega 12 K.

Najboljši češki nakupni vir. Naročila od 5 kg naprej franko.

Zgotovljene postelje iz gostonitnega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinga, pernica 180 cm dolga, 120 cm široka, z dvema glavnicama, 80 cm dolgi, 60 cm široki, polnjena z novim, sivim, prav stanovitnim puhaštim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; posamezne pernice 10, 12, 14 in 16 K, zglativlee 3, 3-50 in 4 K. Pernica 200 cm dolga, 140 cm široka 13, 14-70, 17-80, 21 K, zglativna 90 cm dolga, 70 cm široka 4-50, 5-20 in 5-70 K. spodnja pernica iz močnega, črtastega, gradla, 180 cm dolga, 116 cm široka 12-80 in 14-80 K. Razposilja se po povzetju, od 12 K naprej franko. Lahko se franko zamenja, za neugajajoče se vrne denar.

S. BENISCH, Dešenice 180, Češko.

Natančnejši cenik gratis in franko. 20

Ivan Jax in sin

Ljubljana, Dunajska cesta 17

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in strojev za pletenje (Strickmaschinen).

Brezplačen pouk v vezenju.

Tovarna v Lincu ustanovlj. 1867.

Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštne prosto.

Velika eksportna zaloga dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestrionov itd. Mehanič. delavnica. Prodaja na obroke. — Ceniki franko. — Pri Batjel-u, Gorica, Stolna ulica št. 2-4. 18

KOMMISSCHUHE

Postavno zavarovano.

Ilastni ceni K 8.-

Čevlji so iz najboljšega sirovega usnja, z močno zbitimi podplati, pete z železom podkovane in usnjenim jermenom. Ti čevlji so najtrdnjši in zaradi tega še posebno priporočljivi za planinske dežele. Pri naročilu zadošča napoved mere v centimetrih ali številka. Zamenja dovoljena. Razposilja po povzetju kršćanska izvozna trgovina čevljev 35

FRANC HUMANN c. kr. trg.-sođ. vpisana firma —Dunaj, II., Aloisgasse št. 3/76. Za prepodajalce tncat 90 kron.

Naročite

si za leto 1914

„Slovenski Ilustrovani Tednik!“

in pridobivajte mu novih naročnikov!

Posebna nagrada našim naročnikom!

Vsak naročnik dobi letos brezplačno in poštne prosto ilustrovan koledar za leto 1914.

Za vsak pol leta plačane naročnine pa ima vsak naročnik pravico do ene slike Prešerna, Jurčiča, Gregorčiča ali Aškerca, če plača za sliko po 40 vin. za ovoj in poštino.

Kot nagrado dobe naši naročniki naslednje knjige po znižanih cenah:

Dr. V. Deželič: „V burji in iharju“, ilustrovan zgodovinski roman. Prevel Starogorski. Broširan izvod 3-30 K, vezan 4-80 K.

Dr. V. Deželič: „V službi kalifa“, zgodovinski roman. Prevel Starogorski. Broširan izvod 2 K, vezan 3-20 K.

Marko Stojan: „Za svobodo in ljubezen“, roman z Balkana, I. knjiga. Broširan izvod 1-70 K, vezan 2-10 K. (Druga knjiga izide o novem letu ter bo s tem roman končan.)

Starogorski: „Junaki s o-bode“, povesti in črtice iz balkanske vojne. Broširan izvod 1-50 K, vezan 2-80 K.

Josip Kozarac: „Mrtvi kapitali“, krasna slavonska povest. Prevel Starogorski. Broširan izvod 1-50 K, vezan 2-50 K.

Heß-Mencinger: „Nauk o serviranju“. Vsakomur, posebno pa gostilničarjem in boljšim gospodinjam potrebna knjiga. Cena vezani knjigi 4-30 K s poštino vred. (Cena po knjigarnah brez p. štnine 5 K.)

Milan Plut: „Po macedonskem bojišču“. G. M. Plut, ki je kot vojni poročevalec bil za časa balkanske vojne v Macedoniji, je zanimivo in pretresljivo kot očividec opisal dogodke, kraje in razmere te vojne. Cena broširani knjigi po knjigarnah 2 K, za naše naročnike pa 1-20 K s poštino vred. Kdor pa plača naročnino za „Slov.

Ilustrovani Tednik“ za celo leto 1914 10 K naprej, dobi kot posebno nagrado to knjigo zastonj in poštne prosto.

Ljubljana, Mestni trg št. 8.

Klobuki se sprejemajo v popravilo.

Cene od K 2-20 naprej.

Slamniki od K 1-20 naprej.

Krste

(Rakve)

lesene in kovinaste, okraski za krste, pregrinjala za mrtvaške odre, blazine, čipke, črevlje, oblačila, kakor tudi vse druge pogrebne potreščine so najceneje pri Fr. Margolius, Beljak (Koroško). Iščem solidne zastopnike. 33

Zavod sv. Nikolaja

... v Trstu, ulica Farneto 18. ...

Zavetišče in oskrbovalnica za brezposelne služkinje.

Zavod se vzdržuje od milodarov samih, vsled tega se ga priporoča v vsestransko podporo. Na pisma, tikajoča se služb, je treba pridejati znamko za odgovor.

Najizvrstnejše in najboljše tamburice izdeluje in razpošilja

Prva sisečka ročna izdelovalnica tamburic

J. Stjepušin Sisek.

Odlikovana na pariški izložbi l. 1900 in na milenijski izložbi 1896. Razun tamburic in skladeb za razna godala ima kakor gosli, citre, itare, mandoline, harmonike, okarine i. t. d., za katere se pošilja poseben cenik s slikami. Ilustrovan cenik tamburic pošljem vsakomur zastonj. V isti tovarni izhaja strokovni tamburaški mesečnik pod imenom „Tamburica“, ki prinaša razun pouka tudi krasne tamburaške partiture ter stane letno samo 8 K.

Angleško skladišče oblek**O. BERNATOVIČ****Največja zaloga oblek**

za gospode in dečke, ter konfekcije

Ljubljana, Mestni trg števil. 5. :: Cene zelo nizke. :: Postrežba točna. 9 — za dame in deklice. —

Sanatorium Emona

v Ljubljani, Komenskega ul. 4.

Privatno zdravilišče za notranje in kirurške bolezni. — Porodnišnica. — Medicinalne kopeli.

Lastnik in šef-zdravnik: Dr. Fr. Derganc, primar. I. kir. odd. dež. bolnice.

Tehnikum Mittweida.Ravnatelj: Prof. A. Holzt. Kraljevina Saška.
Višji tehniški zavod za električno- in strojnotehniko. Posebni oddelki za inženjerje, tehnike in delovodje. Električni in strojni laboratoriji. Učna tovarna - delavnica. Najstarejši in najbolj obiskovani zavod. Program itd. brezplačno pošlje tajništvo. 14**Čuvajte se peg!
Vaše obličje**

bo krasno, čisto in fino kakor alabaster. Pike, pege, izpuščaje, rdečico obličja in nosu, sive in rumene lise in vsak neprijeten nedostatek odstrani zagamčeno v 6 dneh „Vladica balsamin“. Steklenica K 250. Rationell bals. milo K 120. Učinek je opaziti že po enkratni rabi.

Neprijetne dlačice

z obličja in rok odstrani trajno in brez bolesti v 3 minutah edini zagamčeno neškodljivi „Sattymgo“. Steklenica K 250

Bujno polnost-krasno**oprse**

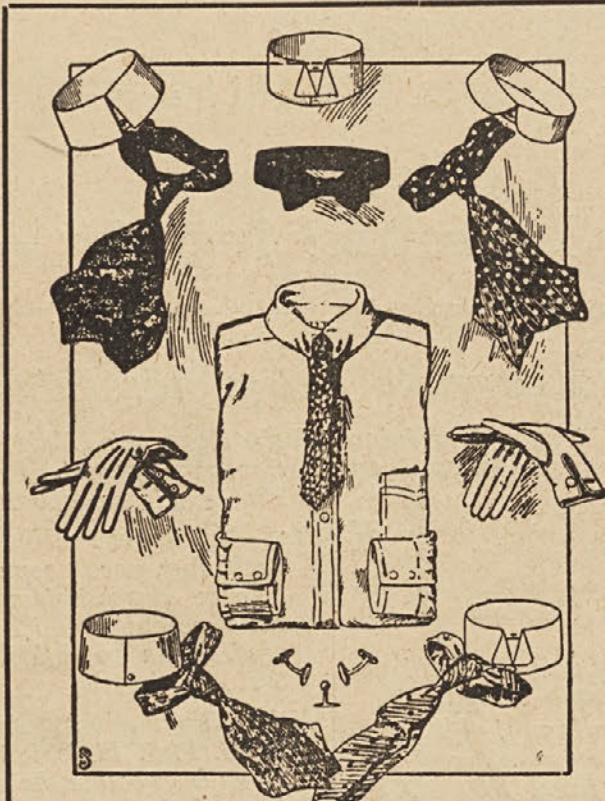
doseže vsaka slabotna dama v treh tednih. Učinek zagamčen. Neštevilni zahvalni in priznani dopisi zdravnikov in dam so na razpolago. Uspeh se vidi že v 6 dneh. Edino krepilno in osvežujoče sredstvo. Cena 1 steklenice univerzalnega sredstva Et-Admille z navodilom 5 K. K temu posebni kremni izvleček „Vladiceco“. K 2—.

Nikako izpadanje las, nikake luskin!

3 **Poarine lasna mast**
oživlja in krepi lasne korenine tako, da se lasje in brki krepijo in dobivajo krasno rast. Uspeh zagamčen. Lonček 4 K, manjši 2 K. Prodaja in razpošilja edino ord. kosmetični laboratorij**W. Havelka, Praga-Vršovice št. 752.**

Tisoč in tisoč priznanj in zahval.

(Pozor na razna iz tujine priporočena slaba in draga sredstva.) Za uspeh naših izdelkov se jamči.

Obnovite naročnino takoj!**Specialna modna in športna trgovina za gospode in dečke**Franca Jožefa
cesta št. 3.**J. KETTE, Ljubljana**Franca Jožefa
cesta št. 3.Cilindre
klobuke
čepice
kravate
naramnice
žepne robce
rokavice
palice
dežnike
galoše
čevlje za dom
gamaše
usnjate in
suknene
ovratnike
manšete
srajcebele in barvaste spalne srajce
Trikot perilo
prof. dr. Jegrovo in drugo
nogavice
dokolenice
pletene telovnike
odeje in plete za potovanje
toaletne potrebščine
itd.

31

KMETSKA POSOJILNICA

r. z. z. n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov.

Popolnoma varno naložen denar.

4^{3/4}%**LJUBLJANSKE OKOLICE**

v Ljubljani,

brez vsakršnega odbitka.

45

Rezervni zaklad: nad pol milijona.

Oglejte si konfekcijsko zalogo

v prvem nadstropju hiše Pred Škofijo št. 3 (zraven škofije) v podružnici tvrdke R. Miklauc

Blago dunajskega kroja.**„Pri Škofu“.****Cene stalne
: in nizke. :**

Fine in cenejše obleke, suknje, ranglane in pelerine za moške in dečke. Lepe vrhnje jopice, ranglane (mantelne) in vrhnja krila za ženske. — V trgovini najdete tudi veliko izbiro manufakturnega blaga, kakor blago za moške in ženske obleke, različno posteljno opravo, lepe rute, šerpe i. t. d. i. t. d.

Cenik na zahtevo po pošti brezplačno. :: Solidna postrežba!